

สถานการณ์การดำเนินงานด้านความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของประเทศไทย ปี 2561

กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงแรงงาน

1. งานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ นับตั้งแต่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2462 ทำให้มีพันธกิจในการดำเนินงานด้านดังกล่าว โดยในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ได้มีเหตุการณ์สำคัญและพัฒนาการของการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศไทยโดยลำดับ สรุปได้ดังนี้

พ.ศ. 2507 เกิดเหตุการณ์คนงานเจ็บป่วยด้วยอาการพิษแมงกานีสที่ระดับความรุนแรงต่างๆ รวม 41 ราย ณ โรงงานผลิตถ่านไฟฉายแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ทำให้เกิดความตื่นตัวถึงปัญหาด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

พ.ศ. 2509 เริ่มมีการบรรจุโครงการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฯ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510–2514)

พ.ศ. 2512 มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยมหิดล) ได้เปิดหลักสูตรด้านอาชีวอนามัยในระดับปริญญาตรีขึ้นภายใต้คณะสาธารณสุขศาสตร์ โดยได้ผลิตบัณฑิตสำเร็จรุ่นแรกในปีการศึกษา 2513

พ.ศ. 2515 มีการตั้ง “กองอาชีวอนามัย” ในสังกัดกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ปัจจุบันคือ สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค)

พ.ศ. 2515 มีการประกาศใช้ “ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103” เป็นกฎหมายคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง

พ.ศ. 2517 กรมแรงงาน ได้จัดตั้ง “ฝ่ายความปลอดภัย” ขึ้น สังกัดกองคุ้มครองแรงงาน (ต่อมาได้ยกระดับเป็นกองตรวจความปลอดภัย)

พ.ศ. 2519 กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยสำหรับลูกจ้าง โดยอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103

พ.ศ. 2526 มีการจัดตั้ง “สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน” ขึ้น โดยความช่วยเหลือและร่วมมือจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อเป็นหน่วยงานทางวิชาการและศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศไทย

พ.ศ. 2530 มีการออกประกาศกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน อีก รวม 17 ฉบับ

พ.ศ. 2536 เกิดเหตุการณ์เพลิงไหม้โรงงานผลิตตุ๊กตาแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ทำให้มีผู้เสียชีวิต 188 ราย บาดเจ็บ 481 ราย ซึ่งถือเป็นเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยในการทำงานครั้งร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย

พ.ศ. 2541 มีการตรา “พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541” ขึ้นเพื่อใช้แทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103

พ.ศ. 2543 ประเทศไทยได้เป็นแกนในการก่อตั้งและเข้าเป็นสมาชิกเครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน (ASEAN-OSHNET)

พ.ศ. 2545 มีการจัดทำ “แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2545-2549)” ขึ้น

พ.ศ. 2550 รัฐบาลได้ประกาศนโยบาย “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” เป็นระเบียบวาระแห่งชาติ

พ.ศ. 2552 มีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยรวม “กองตรวจความปลอดภัย” และ “สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน” เป็น “สำนักความปลอดภัยแรงงาน” เพื่อให้การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ ลดความซับซ้อนในการทำงาน

พ.ศ. 2554 มีการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554” เพื่อเป็นกฎหมายหลักในการดูแลคุ้มครองความปลอดภัยแรงงานของประเทศ

พ.ศ. 2555 มีการจัดทำ “แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)”

พ.ศ. 2559 ประเทศไทยให้สัตยาบัน “อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พ.ศ. 2549”

พ.ศ. 2559 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2560-2569)” และ “แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)” เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศ

โดยสรุป รัฐบาลของไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ดังที่ปรากฏผ่านประกาศนโยบายหลายๆ ด้าน รวมถึงแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ จะได้กล่าวถึงรายละเอียดในบทต่อไป

2. สถานการณ์และสถิติการประสบอันตรายจากการทำงาน

จากข้อมูลกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน และสำนักงานสถิติแห่งชาติ ณ สิ้นปี พ.ศ. 2560 พบว่าประเทศไทยมีประชากรทั้งสิ้น 66.17 ล้านคน โดยเป็นผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 56.13 ล้านคน ในกลุ่มนี้เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 37.79 ล้านคน จำแนกเป็น ผู้มีงานทำ 37.07 ล้านคน ซึ่งทำงานในภาคเกษตรกรรมจำนวน 11.38 ล้านคน และทำงานนอกภาคเกษตรกรรม (การผลิต ก่อสร้าง ขนส่ง ขยายปลีก บริการ และธุรกิจอื่น ๆ) จำนวน 25.69 ล้านคน ผู้ว่างงาน 0.48 ล้านคน และผู้รอฤดูกาล 0.24 ล้านคน มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.3 อนึ่ง เมื่อพิจารณาในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ พบว่ามีจำนวนแรงงานนอกระบบในงานเกษตรกรรม การค้า และบริการ (รวมถึงผู้รับงานไปทำที่บ้าน ผู้รับจ้างเหมา ผู้ทำงานอิสระ) จำนวน 20.8 ล้านคน

ในส่วนผู้มีงานทำ เป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนประกันตนกับสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน ซึ่งอยู่ในข่ายคุ้มครองภายใต้ระบบประกันสังคม จำนวนทั้งสิ้น 14.64 ล้านคน นอกจากนี้ พบว่ามีจำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น 435,303 แห่งทั่วประเทศ

เมื่อพิจารณาสถิติการประสบอันตรายจากการทำงานในปี 2560 (อ้างอิงข้อมูลซึ่งรายงานอย่างไม่เป็นทางการ จากสำนักงานกองทุนเงินทดแทน) พบว่าลูกจ้างมีแนวโน้มการประสบอันตรายฯ ในอัตราที่ลดลง โดยในปีดังกล่าว มีจำนวนลูกจ้างในข่ายกองทุนเงินทดแทน 9.77 ล้านคน มีจำนวนการประสบอันตรายจากการทำงาน 86,278 ราย จำแนกตามความร้ายแรงได้ดังนี้

- หายงานไม่เกิน 3 วัน	58,671 ราย
- หายงานเกิน 3 วัน	25,820 ราย
- สูญเสียอวัยวะบางส่วน	1,200 ราย
- ทุพพลภาพ	17 ราย
- เสียชีวิต	570 ราย

โดยมีการจ่ายเงินทดแทน (ไม่รวมกรณีที่มีการวินิจฉัยยังไม่สิ้นสุด ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2560) เป็นจำนวนประมาณ 1,650 ล้านบาท

ทั้งนี้ สถานการณ์การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในภาพรวม พบว่าจำนวนลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาถึงความรุนแรงของการประสบอันตรายพบว่าส่วนใหญ่เป็นกรณีหายงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 68.00 ต่อปี รองลงมาคือ กรณีหายงานเกิน 3 วัน ร้อยละ 29.93 ต่อปี กรณีสูญเสียอวัยวะบางส่วน ร้อยละ 1.39 ต่อปี กรณีตาย ร้อยละ 0.66 ต่อปี และกรณีทุพพลภาพ ร้อยละ 0.02 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามความรุนแรง และจำนวนการจ่ายเงินทดแทน ระหว่าง พ.ศ. 2549-2560 พบว่าจำนวนลูกจ้างในข่ายกองทุนเงินทดแทน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่จำนวนการประสบอันตรายจากการทำงานรวมทุกกรณี มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด สรุปข้อมูลสถิติได้ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 สถิติการประสบอันตรายจากการทำงาน พ.ศ. 2549–2560 จำแนกตามความรุนแรงและเงินทดแทน

ปี พ.ศ.	จำนวนลูกจ้าง (คน)	จำนวนที่วินิจฉัย (คน)					อัตราการประสบอันตราย					เงินทดแทน ที่จ่าย (ล้านบาท)
		เสียชีวิต (1)	ทุพพลภาพ (2)	สูญเสีย อวัยวะ (3)	หยุดงานเกิน 3 วัน (4)	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน (5)	รวม ทุกกรณี (1-5)	* กรณี รุนแรง (1-4)	** รวม ทุกกรณี (1-5)	** กรณี รุนแรง (1-4)	*** กรณี เสียชีวิต (1)	
2549	7,992,025	808	21	3,413	51,901	148,114	204,257	56,143	25.56	7.02	10.11	1,684.23
2550	8,178,180	741	16	3,259	50,525	144,111	198,652	54,541	24.29	6.67	9.06	1,734.90
2551	8,135,606	613	15	3,096	45,719	127,059	176,502	49,443	21.70	6.08	7.53	1,688.35
2552	7,939,923	597	8	2,383	39,850	106,598	149,436	42,838	18.82	5.39	7.52	1,569.19
2553	8,177,618	619	11	2,149	39,919	103,813	146,511	42,698	17.92	5.22	7.57	1,592.63
2554	8,222,960	551	4	1,630	35,709	91,699	129,632	37,933	15.76	4.61	6.70	1,616.57
2555	8,575,398	717	20	1,818	36,165	93,106	131,826	38,720	15.37	4.52	8.36	1,726.58
2556	8,901,624	635	28	3,036	31,419	76,776	111,894	35,188	12.57	3.95	7.13	1,743.16
2557	9,132,752	625	14	1,485	29,329	68,939	100,392	31,453	10.99	3.44	6.84	1,284.10
2558	9,336,317	575	6	1,324	27,845	65,924	95,674	29,750	10.25	3.19	6.16	1,668.71
2559	9,449,984	584	12	1,290	26,829	60,773	89,488	28,715	9.47	3.04	6.18	1,666.94
2560	9,777,751	570	17	1,200	25,820	58,671	86,278	27,607	8.82	2.82	5.82	1,650 [‡]

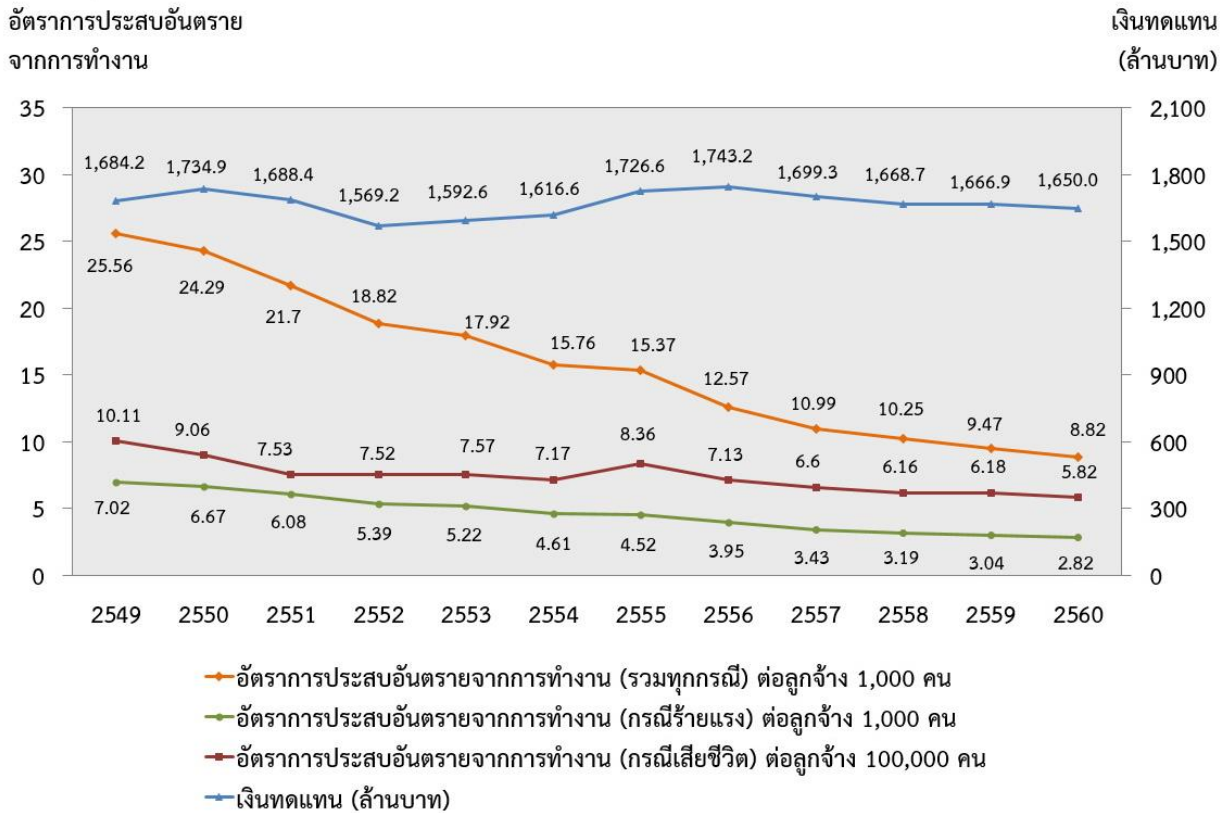
* ไม่นับรายที่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน

** อัตราต่อจำนวนลูกจ้าง 1,000 คน

*** อัตราต่อจำนวนลูกจ้าง 100,000 คน

‡ มูลค่าโดยประมาณ (ไม่รวมกรณีที่การวินิจฉัยยังไม่สิ้นสุด ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2560)

แผนภาพที่ 2-1 แนวโน้มอัตราการประสบอันตรายจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรง และการจ่ายเงินทดแทน พ.ศ. 2549 – 2560

จากแผนภาพที่ 2-1 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบและแนวโน้มของอัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรงและจำนวนการจ่ายเงินทดแทน ระหว่างปี พ.ศ. 2549-2560 พบว่าอัตราการประสบอันตรายจากการทำงานต่อลูกจ้าง 1,000 คน ทั้งกรณีร้ายแรงและรวมทุกกรณีมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน ส่วนอัตราการประสบอันตรายจากการทำงานต่อลูกจ้าง 100,000 คน กรณีเสียชีวิต พบว่ามีแนวโน้มลดลงหลังปี พ.ศ. 2549 แต่กลับเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะในปี พ.ศ. 2555 หลังจากนั้นจึงมีแนวโน้มลดลงอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม สำหรับจำนวนการจ่ายเงินทดแทนในภาพรวมพบว่า ไม่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในช่วงเวลา 12 ปี (โดยมีการจ่ายเงินทดแทนคงที่ประมาณปีละ 1,600 ล้านบาท)

อนึ่ง อัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรงกรณีต่างๆ ในข้างต้น ถือเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศ โดยใช้เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ตลอดจนอาจใช้เทียบเคียงกับข้อมูลของประเทศอื่นๆ เพื่อประเมินสถานะของการดำเนินงานด้านความปลอดภัยฯ อีกด้วย

สถิติการประสบอันตรายจากการทำงาน ปี 2560 จำแนกตามปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2-2 การประสบอันตรายจากการทำงาน จำแนกตามขนาดสถานประกอบกิจการ/จำนวนลูกจ้าง

ขนาดสถาน ประกอบกิจการ (จำนวนลูกจ้าง)	จำนวนที่วินิจฉัย (คน)					รวมทุกกรณี
	เสียชีวิต	ทุพพล ภาพ	สูญเสีย อวัยวะ	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน	
1 – 10	116	8	134	2,952	4,929	8,139
11 – 20	65	2	92	2,076	3,789	6,024
21 – 50	96	-	150	3,527	6,800	10,573
51 – 100	60	-	152	2,800	6,127	9,139
101 – 200	61	-	145	2,964	6,531	9,701
201 – 500	49	2	209	4,132	9,654	14,046
501 – 1,000	43	2	146	2,408	6,003	8,602
1,000 ขึ้นไป	80	3	172	4,961	14,838	20,054
รวมทั้งหมด	570	17	1,200	25,820	58,671	86,278

ตารางที่ 2-3 การประสบอันตรายจากการทำงาน จำแนกตามประเภทกิจการ 18 กลุ่มประเภทหลัก

ประเภทกิจการ	จำนวนที่วินิจฉัย (คน)					รวมทุกกรณี
	เสียชีวิต	ทุพพล ภาพ	สูญเสีย อวัยวะ	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่ เกิน 3 วัน	
- เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง	6	-	12	234	555	807
- เหมืองแร่ เหมืองหิน	9	-	12	164	162	347
- การผลิต	148	4	944	14,773	32,805	48,674
- ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบ การปรับอากาศ	9	-	3	72	104	188
- การจัดหาหน้า การจัดการ น้ำเสียและของเสีย	-	-	2	55	76	133
- การก่อสร้าง	139	10	82	2,484	6,258	8,973
- การขายส่งขายปลีก ซ่อม ยานยนต์และจักรยายนต์	81	-	90	3,850	8,910	12,931
- การขนส่งและสถานที่ เก็บสินค้า	110	-	22	1,223	1,768	3,123
- ที่พักแรมและบริการ ด้านอาหาร	12	1	8	1,377	3,753	5,151
- ข้อมูลข่าวสารและ การสื่อสาร	3	-	-	69	108	180
- กิจกรรมทางการเงินและ การประกันภัย	10	-	1	54	70	135
- กิจกรรมเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์	1	-	5	210	495	711

ประเภทกิจการ	จำนวนที่วินิจฉัย (คน)					รวมทุกกรณี
	เสียชีวิต	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
- กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	4	1	7	266	813	1,091
- กิจกรรมการบริหารและ บริการสนับสนุน	28	1	8	684	1,445	2,166
- การศึกษา	2	-	-	58	91	151
- กิจกรรมด้านสุขภาพและ งานสังคมสงเคราะห์	-	-	1	64	840	905
- ศิลปะ ความบันเทิง และ นันทนาการ	5	-	2	108	296	411
- บริการด้านอื่นๆ	3	-	1	75	122	201
รวมทั้งหมด	570	17	1,200	25,820	58,671	86,278

ตารางที่ 2-4 สาเหตุของการประสบอันตรายจากการทำงาน สูงสุด 7 อันดับแรก (รวมทุกกรณี)

สาเหตุ	จำนวนที่วินิจฉัย (คน)					รวมทุกกรณี
	เสียชีวิต	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
- วัตถุตัด/บาด/ทิ่มแทง	3	-	255	5,654	14,748	20,660
- วัตถุพังทลาย/หล่นทับ	53	1	296	5,527	8,069	13,946
- ถูกกระแทก/ชน	13	1	138	3,324	8,582	12,058
- วัตถุ/สารเคมีกระเด็นเข้าตา	-	-	8	564	9,571	10,143
- วัตถุสิ่งของหนีบ/ดิ่ง	10	-	398	3,017	3,424	6,849
- ตกจากที่สูง	101	6	28	2,551	2,867	5,553
- หกล้ม ลื่นล้ม	7	-	14	1,650	3,382	5,053

ตารางที่ 2-5 การเกิดโรคจากการทำงาน หรือเกิดขึ้นตามลักษณะสภาพของงาน (ที่ได้รับการวินิจฉัย)

โรคจากการทำงาน หรือเกิดขึ้นตามลักษณะ สภาพของงาน	จำนวนที่วินิจฉัย (คน)					รวมทุกกรณี
	เสียชีวิต	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
- โรคจากสารเคมี	-	-	-	1	2	3
- โรคจากสาเหตุทางกายภาพ	-	-	5	3	10	18
- โรคจากสาเหตุทางชีวภาพ	-	-	-	6	180	186
- โรคระบบทางเดินหายใจ	1	-	7	-	7	15
- โรคผิวหนัง	-	-	-	2	58	60
- โรคกล้ามเนื้อและกระดูก	-	-	-	248	1,306	1,554
- โรคอื่นๆ ซึ่งพิสูจน์ได้	-	-	-	1	1	2

ตารางที่ 2-6 จังหวัดที่มีจำนวนลูกจ้างประสบอันตรายจากการทำงานสูงสุด 10 อันดับแรก

ลำดับ	จังหวัด	รวมทุกรณี (ราย)	ลำดับ	จังหวัด	กรณีเสียชีวิต (ราย)
1	กรุงเทพมหานคร	23,575	1	กรุงเทพมหานคร	150
2	สมุทรปราการ	12,393	2	สมุทรปราการ	37
3	ชลบุรี	5,611	3	ปทุมธานี	27
4	สมุทรสาคร	5,036	4	ชลบุรี	20
5	ปทุมธานี	3,736	5	นครราชสีมา ระยอง	18
6	ระยอง	3,039	6	นนทบุรี	17
7	นนทบุรี	2,998	7	นครปฐม สระบุรี	16
8	พระนครศรีอยุธยา	2,546	8	สมุทรสาคร	15
9	ฉะเชิงเทรา	2,427	9	พระนครศรีอยุธยา อุบลราชธานี	11
10	นครราชสีมา	2,090	10	ขอนแก่น อุตรธานี	10

3. นโยบายและแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยมีการดำเนินนโยบายและแผนงานระดับชาติด้านดังกล่าวอย่างต่อเนื่องสรุปได้ดังนี้

3.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2560 หมวดที่ 1 บททั่วไป มาตรา 4 ระบุว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง และหมวดที่ 6 เรื่องแนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 74 ระบุว่า รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพและวัยและให้มีงานทำ และพึงคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้ สวัสดิการ การประกันสังคม และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ และพึงจัดให้มีหรือส่งเสริมการออมเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน

3.2 นโยบายรัฐบาล

เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2550 รัฐบาลได้ประกาศนโยบาย “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” เป็นระเบียบวาระแห่งชาติ มีผลเป็นระยะเวลา 10 ปี และเพื่อขับเคลื่อนดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมาย จึงได้มีการจัดทำแผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน แห่งชาติ (พ.ศ. 2555–2559) ขึ้น เพื่อให้ใช้เป็นกรอบและแนวทางการดำเนินงานด้านดังกล่าว ภายใต้การบูรณาการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากกรอบระยะเวลาของระเบียบวาระแห่งชาติฯ และแผนแม่บทความปลอดภัยฯ แห่งชาติได้สิ้นสุดลงในปี 2559 จึงได้มีการยกร่างระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2560–2569) และแผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560–2564) เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้มีมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2559 ถือเป็นหนึ่งพัฒนาการสำคัญที่แสดงถึงเจตนารมณ์และความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการมีนโยบายและแผนงานระดับชาติด้านความปลอดภัยฯ

ระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2560–2569)

ด้วยรัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาการประสบอันตรายจากการทำงาน ที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตภาพและการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยที่ผ่านมารัฐบาลได้มีการขับเคลื่อนบริหารจัดการและบูรณาการการดำเนินงานของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยประกาศระเบียบวาระแห่งชาติ

“แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” เพื่อให้การดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุผลตามเจตนารมณ์ในการลดการประสพอันตรายจากการทำงานอย่างยั่งยืน ซึ่งปัจจุบันเป็นกรอบระยะเวลาการดำเนินการ ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2560–2569) โดยมีกรอบแนวทาง ดังนี้

1. การส่งเสริมคนทำงานให้มีความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย
2. การให้ความสำคัญในการป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงจากอันตรายและการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
3. การสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยอาศัยแนวทางประชารัฐ
4. การเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
5. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการและการดำเนินการงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในทุกระดับ

3.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้ทิศทางพัฒนาประเทศ เมื่อทุกๆ ประเทศในโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรวมเป็นอันหนึ่งเดียวกันมากขึ้น ขณะที่ประเทศไทยซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่เร่งปฏิรูปตัวเอง โดยได้นำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 นี้ ยึดการดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) และสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทของประเทศไทย เพื่อขับเคลื่อนเข้าสู่ยุคประเทศไทย 4.0 เช่นเดียวกับวาระการปฏิรูปอื่นๆ ที่มีทิศทางพัฒนาและกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

นอกจากนี้ ในตอนท้ายของแผนฯ ดังกล่าวยังมีวิสัยทัศน์ ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุ” อย่างมีคุณภาพ ในด้านกำลังแรงงาน ยุทธศาสตร์การพัฒนา มุ่งเน้นการยกระดับการพัฒนาทักษะของแรงงานไทยทั้งแรงงานเข้าใหม่และแรงงานที่มีอยู่เดิมเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเป้าหมายในภาคการผลิตและบริการ รวมถึงเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ ควรพัฒนาคคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

3.4 แผนแม่บทด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ

กระทรวงแรงงาน โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน มาก่อนหน้านี้แล้ว 3 ฉบับ ทั้งนี้ โดยแผนแม่บทด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ฉบับแรก (พ.ศ. 2545–2549)

ได้ริเริ่มจัดทำขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2544 ต่อมาได้มีการจัดทำแผนแม่บทด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2550-2554) เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม แผนแม่บททั้ง 2 ฉบับข้างต้น เป็นแผนในระดับกระทรวงแรงงาน และมีข้อจำกัดในการขับเคลื่อนดำเนินงานในหลายประเด็น

ดังนั้น ในปี 2554 จึงได้มีการดำเนินการจัดทำแผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2555-2559) ภายใต้การบูรณาการแผนงานของกระทรวงและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยถือเป็นการยกระดับแผนงานดังกล่าวขึ้นเป็นแผนแม่บทระดับชาติ ฉบับแรก เพื่อเป็นกรอบและทิศทางการดำเนินงานที่มุ่งเสริมสร้างการคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านความปลอดภัยฯ การจัดการองค์ความรู้ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และพัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ซึ่งเมื่อสิ้นสุดระยะของแผนแม่บทฉบับนี้ ได้มีการจัดทำแผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) ควบคู่กับระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2560-2569) ที่ได้กล่าวถึงในข้างต้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2559 ถือเป็นหนึ่งพัฒนาการสำคัญที่แสดงถึงเจตนารมณ์และความมุ่งมั่นของรัฐบาล ในการมีนโยบายและแผนระดับชาติด้านความปลอดภัยฯ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญเพื่อรองรับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัย และอาชีวอนามัย พ.ศ. 2549 (ILO Convention No.187 Re: Promotional Framework for Occupational Safety and Health, 2006) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564)

วิสัยทัศน์

“มุ่งมั่นเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกันเพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

พันธกิจ

1. กำหนดและพัฒนามาตรการเชิงส่งเสริมและป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
2. รมรณรงค์ให้แรงงานทุกภาคส่วนได้รับการคุ้มครองดูแลเกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เพื่อให้ทำงานได้อย่างปลอดภัยและมีสุขภาพอนามัยที่ดี
3. เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายในทุกภาคส่วน และความร่วมมือระหว่างเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
4. พัฒนากลไกการบริหารจัดการและการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
5. กำกับ ควบคุม และดูแล ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

เป้าประสงค์หลัก

1. เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในทุกภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกัน
2. เพื่อให้เกิดความร่วมมือในทุกภาคส่วน ในการผลักดันให้งานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

ตัวชี้วัดหลัก

1. อัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน
2. จำนวนภาคส่วนที่มีบทบาทในการสร้างความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน
3. ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าประสงค์

1. บุคลากรทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
2. เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
3. มีรูปแบบและวิธีการพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

กลยุทธ์

1. สร้างและพัฒนาระบบองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ นายจ้าง ลูกจ้าง นักเรียน นักศึกษา และภาคีเครือข่าย
2. ศึกษา วิจัย หรือสร้างนวัตกรรมที่เกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
3. แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของหน่วยงานและองค์กรทั้งในและต่างประเทศ
4. กำหนดมาตรการและแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในทุกภาคส่วน
5. พัฒนาศักยภาพและให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการบังคับใช้กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องในตรวจความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริม กำกับ ดูแล และพัฒนามาตรการเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าประสงค์

1. สถานประกอบการกิจการได้รับการคุ้มครองดูแลตามกฎหมายของหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

3. แร้งงานทุกภาคส่วนได้รับความรู้และการคุ้มครองดูแลจากภาครัฐเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและกำกับสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. พัฒนาและปรับปรุงกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัย โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาภาคีเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าประสงค์

เครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย มีส่วนร่วมดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กลยุทธ์

1. สร้างเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยครอบคลุมทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ
2. พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือระหว่างเครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้มีความเข้มแข็ง
3. ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายต่างประเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
4. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้ผู้ประกอบการ นายจ้าง บุคคล นิติบุคคล และแรงงานทุกภาคส่วนสนับสนุนงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของสถานประกอบการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าประสงค์

1. มีระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่สอดคล้องกับมาตรฐาน
2. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ที่ 1 ถึง 3
3. ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงบริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีบุคลากร องค์กร และแหล่งทุน เพื่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
5. มีระบบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

1. สร้างกลไกการขับเคลื่อนระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
2. สนับสนุนให้บุคลากรและแรงงานทุกภาคส่วนมีบทบาทร่วมในการบริหารจัดการงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในระดับประเทศ อาเซียน และภูมิภาค

3. สร้าง พัฒนา บูรณาการ และเชื่อมโยงฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ทั้งด้านองค์ความรู้ การให้บริการและการประชาสัมพันธ์
4. สร้างและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
5. กำหนดมาตรการผลักดันบุคลากรทุกภาคส่วนในการใช้ฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
6. พัฒนาและยกระดับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้มี ศักยภาพสูงขึ้น
7. ติดตามและประเมินผลแผนงานโครงการยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่าง มีประสิทธิภาพ

ดังที่ได้อธิบายไว้ในข้างต้นสรุปได้ว่า ประเทศไทยมีการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างเป็นระบบ ภายใต้กรอบระเบียบวาระแห่งชาติรวมถึง แผนแม่บทแห่งชาติด้านความปลอดภัยฯ การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ถือเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะจะทำให้เข้าถึงแหล่งทรัพยากร กลุ่มเป้าหมาย เกิดการบูรณาการความร่วมมือ ระหว่างกันที่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จโดยรวมของ การดำเนินการตามแผนแม่บทแห่งชาติด้านความปลอดภัยฯ ภายใต้กรอบระเบียบวาระแห่งชาติ

สำหรับกลไกการกำหนดยุทธศาสตร์ การขับเคลื่อนแผนงาน และการติดตามประเมินผล จะเกิดขึ้นจากการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านต่างๆ ภายใต้คณะกรรมการบริหารระเบียบวาระแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกว่า 20 หน่วยงาน เพื่อรวบรวม ผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานเพื่อพิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ จะมีการประสานงานและรวบรวมผลการดำเนินการปีละ 2 ครั้ง และทบทวนแผนงาน โครงการ ปีละ 1 ครั้ง โดยคณะกรรมการ/คณะทำงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือคณะกรรมการบริหารระเบียบวาระ แห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” อย่างไรก็ตามหากมีประเด็นสำคัญเร่งด่วนก็อาจ พิจารณาจัดประชุมวาระพิเศษขึ้นมาได้เพื่อให้การบริหารจัดการงานด้านความปลอดภัยฯ มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

4. กฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ประเทศไทยได้เริ่มประกาศใช้กฎหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เมื่อปี พ.ศ. 2515 โดยตราเป็นบทบัญญัติภายใต้ “ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน” ซึ่งภายหลังได้มีการออกประกาศกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานในเรื่องต่างๆ หลายฉบับโดยอาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ ต่อมาได้มีการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541” ซึ่งมีเนื้อหาหมวดที่ 8 ว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อันมีบทบัญญัติเฉพาะที่ได้ถูกพัฒนาขึ้น อีกทั้งได้มีการออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยฯ หลายฉบับ อย่างไรก็ตาม ก้าวสำคัญของการพัฒนากฎหมายความปลอดภัยฯ คือการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554” ซึ่งปัจจุบันถือได้ว่าเป็นกฎหมายหลักด้านความปลอดภัยฯ ของประเทศ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2554 พัฒนาการที่สำคัญในการพัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัยฯ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการบังคับใช้และการคุ้มครองผลประโยชน์แก่แรงงานทุกภาคส่วนมีประสิทธิภาพ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สรุปจำแนกตามหน่วยงานที่บริหารกฎหมายได้ดังนี้

4.1 กฎหมายที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งบริหารโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน

4.1.1 พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554

ประกอบด้วย 8 หมวด รวม 74 มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

หมวด 1 กำหนดหน้าที่ของนายจ้างในการจัดให้มีสภาพการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะแก่ลูกจ้าง โดยนายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการดังกล่าว

หมวด 2 กำหนดให้มีการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เป็นไปตามมาตรฐานในสถานประกอบกิจการ และกำหนดให้ลูกจ้างมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานดังกล่าว

หมวด 3 กำหนดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งเป็นคณะกรรมการระดับชาติ ประกอบด้วยผู้แทนจากฝ่ายรัฐ ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละ 8 คน และผู้ทรงคุณวุฒิอีก 5 คน รวมเป็น 29 คน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน หรือมาตรการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตลอดจนเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ประกาศ

และระเบียบ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ อีกทั้งยังมีหน้าที่ในการให้ความเห็นแก่หน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

หมวด 4 กำหนดให้นายจ้างดำเนินการประเมินอันตราย และศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อลูกจ้าง รวมทั้งจัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนการควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ โดยกำหนดให้ส่งผลการประเมินอันตราย ผลการศึกษาผลกระทบ แผนการดำเนินงาน และแผนการควบคุมดังกล่าวให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานด้วย

หมวด 5 กำหนดอำนาจของพนักงานตรวจความปลอดภัยในการเข้าไปตรวจสอบหรือบันทึกภาพและเสียงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งสอบถามข้อเท็จจริง หรือสอบสวน และสั่งการให้หยุดการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไข ปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสม

หมวด 6 กำหนดให้จัดตั้งกองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งบริหารโดยคณะกรรมการบริหารกองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบด้วย ผู้แทนจากฝ่ายรัฐ ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละ 5 คน รวมเป็น 15 คน โดยเงินกองทุนประกอบด้วย เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินค่าปรับ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และผลประโยชน์หรือดอกผลที่เกิดจากเงินของกองทุน ซึ่งเงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อการรณรงค์ส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และให้นายจ้างกักเงินเพื่อแก้ไขสภาพความไม่ปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและโรคอันเนื่องมาจากการทำงาน

หมวด 7 กำหนดให้มีสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีหน้าที่ในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา พัฒนาและสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งการดำเนินการและการศึกษาวิจัยด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

หมวด 8 กำหนดโทษนายจ้างผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยฯ ทั้งนี้ บทกำหนดโทษสูงสุดคือ ระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีบทเฉพาะกาลบัญญัติไว้ว่า "ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวงที่ออกตามความในหมวด 8 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ดังนั้น ณ ปัจจุบัน (พฤษภาคม 2561) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงมีกฎกระทรวงที่ใช้บทเฉพาะกาลประกอบ และกฎกระทรวงที่ประกาศใหม่หลังพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ พ.ศ. 2554 มีผลบังคับใช้ ดังต่อไปนี้

- (1) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547
- (2) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออน พ.ศ. 2547
- (3) กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสภาพของลูกจ้างและส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. 2547
- (4) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการประดาน้ำ พ.ศ. 2548
- (5) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549
- (6) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551
- (7) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. 2552
- (8) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553
- (9) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2555
- (10) กฎกระทรวงการเป็นหน่วยงานฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นและการเป็นหน่วยงานฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ พ.ศ. 2556
- (11) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2556
- (12) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. 2558
- (13) กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2559

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ รวมถึงประเด็นด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทั้งนี้ กฎหมายความปลอดภัยฯ ที่ใช้โดยเฉพาะกาลประกอบ จะมีการทบทวนและปรับปรุงใหม่ตามความจำเป็นเพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ ยุกระดับประสิทธิภาพ รวมถึงมีการขยายขอบเขตของการบังคับใช้ให้ครอบคลุมแรงงานทุกภาคส่วน โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบ เช่น แรงงานภาคเกษตร และผู้รับงานไปทำที่บ้าน เป็นต้น

4.1.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

เนื่องจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ พ.ศ. 2554 มีผลทำให้กฎหมายลำดับรองบางฉบับถูกยกเลิกโดยปริยาย หรือไม่สามารถใช้บังคับได้เนื่องจากกฎหมายลำดับรองนั้น ยังไม่มีผลใช้บังคับก่อนวันที่พระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ มีผลใช้บังคับ อย่างไรก็ตาม ตามบทเฉพาะกาล มาตรา 74 กำหนดว่า “ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวงที่ออกตามความในหมวด 8 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาบังคับใช้โดยอนุโลม” ทำให้กฎกระทรวงลำดับที่ (1) – (9) ในข้อ 4.1.1 ที่ออกภายใต้หมวด 8 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ยังมีผลใช้บังคับต่อไป

นอกจากกฎหมายที่ได้กล่าวข้างต้น ยังมีกฎหมายที่มีเนื้อหาหรือขอบข่ายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ออกตามพระราชบัญญัติอื่น ดังนี้

1) พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543

- ประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2549

2) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. 2553

3) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551

- กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ.2541) กำหนดประเภทของงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง

- กฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ.2541) กำหนดประเภทของงานที่ห้ามมิให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีทำ

- กฎกระทรวงฉบับที่ 11 (พ.ศ.2541) กำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล

- กฎกระทรวงกำหนดอัตราน้ำหนักรายงานให้ลูกจ้างทำงานได้ พ.ศ. 2547

- กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. 2547

- กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2548

4.2 กฎหมายที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งบริหารโดยสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

ประกอบด้วยกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

4.2.1 พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537

4.2.2 ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน พ.ศ.2550

4.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานที่บริหารโดยหน่วยงานอื่น

กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งบริหารโดยกระทรวงอื่น มีดังนี้

4.3.1 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 บริหารโดยกระทรวงอุตสาหกรรม

4.3.2 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551 บริหารโดยกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพลังงาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงคมนาคม กระทรวงกลาโหม และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

4.3.3 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 บริหารโดยกระทรวงสาธารณสุข

4.3.4 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 บริหารโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.3.5 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 บริหารโดยกระทรวงมหาดไทย

4.3.6 พระราชบัญญัติ พลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ.2559 ซึ่งประกาศใช้แทนที่พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 บริหารโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.3.7 พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 บริหารโดยกระทรวงมหาดไทย

4.3.8 กฎหมายท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

5. หน่วยงานที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

5.1 หน่วยงานภาครัฐ

ปัจจุบัน หน่วยงานภาครัฐในประเทศไทยที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบด้วย 3 กระทรวงหลักได้แก่ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงอุตสาหกรรม

5.1.1 กระทรวงแรงงาน

เป็นองค์กรหลักที่มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการคุ้มครองดูแลด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของแรงงานทั่วประเทศ โดยมีการประกาศและบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และตรวจตราให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานดังกล่าว ตลอดจนส่งเสริมให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยและอาชีวอนามัย รวมทั้งการแก้ไขฟื้นฟูดูแลผู้ใช้แรงงานที่ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย คือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม และสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงแรงงาน

● กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการและส่งเสริมให้มีความปลอดภัยและอาชีวอนามัย รวมทั้งศึกษา วิจัย เสริมสร้างและพัฒนาสภาพและสิ่งแวดลอมในการทำงาน หน่วยงานของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยโดยตรง คือ กองความปลอดภัยแรงงาน ซึ่งจัดตั้งขึ้นจากการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานใหม่ โดยการรวม 2 หน่วยงานเดิมในสังกัด คือ กองตรวจความปลอดภัย และสถาบันความปลอดภัยในการทำงาน จัดตั้งเป็นสำนักความปลอดภัยแรงงาน ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเรียกเป็น กองความปลอดภัยแรงงาน

กองความปลอดภัยแรงงาน เป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้การบริหารจัดการด้านความปลอดภัย ฯ เป็นระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ลดความซับซ้อนในการทำงาน เพิ่มความคล่องตัวในการให้บริการ โดยกระจายภารกิจลงไปยังหน่วยงานปฏิบัติซึ่งตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ได้แก่ ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงาน เขต 12 แห่งทั่วประเทศ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และเพื่อรองรับการเป็นเจ้าภาพหลักที่จะขับเคลื่อนระเบียบวาระแห่งชาติ “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์

โดยสรุป กองความปลอดภัยแรงงาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1) กำหนดและพัฒนามาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2) ควบคุมดูแลนายจ้างและลูกจ้าง รวมทั้งบุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3) ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาต การขึ้นทะเบียน และกำกับดูแลมาตรฐานการให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

4) พัฒนาระบบการคุ้มครองความปลอดภัยแรงงาน มาตรการ และวิธีปฏิบัติด้านการตรวจความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

5) พัฒนาระบบสารสนเทศความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

6) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ส่งเสริม และพัฒนาเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

7) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

8) ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

โดยมีศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานเขต จำนวน 12 แห่ง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อเป็นหน่วยปฏิบัติการรวมถึงให้บริการที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ กิจการ นอกจากนี้ ยังมีสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด 76 แห่ง ที่มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลด้านความปลอดภัยฯ ในระดับจังหวัด และกลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานคร พื้นที่ 1-10 คู่มือรับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร

● สำนักงานประกันสังคม

สำนักงานประกันสังคม เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อให้ประเทศไทยมีการประกันสังคมอย่างเต็มรูปแบบ โดยลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครอง ทั้งในเรื่องการประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ และตาย ที่มีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงาน รวมไปถึงการคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน

ในส่วนของการคุ้มครองลูกจ้างที่ประสบอันตรายเนื่องมาจากการทำงาน ได้มีการจัดตั้งกองทุนเงินทดแทน ตั้งแต่ปี 2517 ให้ความคุ้มครองสถานประกอบการที่มีลูกจ้างครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วประเทศเพื่อปกป้องลูกจ้างที่ตกเป็นเหยื่อและได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากการทำงานให้ได้รับค่าชดเชยรวมถึงผลประโยชน์อื่นๆ และในปี 2545 ได้ขยายความคุ้มครองไปยังสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป

ปัจจุบัน ได้มีการจัดตั้ง กองงานกองทุนเงินทดแทน ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานภายในภายใต้สำนักงานประกันสังคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์และการกำหนดอัตราเงินสมทบหลัก กำหนดอัตราเงินสมทบตามค่าประสบการณ์ การอุทธรณ์เงินสมทบและเงินทดแทนของนายจ้างและลูกจ้าง การพัฒนาระบบงานของกองทุนเงินทดแทนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การพิจารณาวินิจฉัยข้ออุทธรณ์

ของลูกจ้าง นายจ้าง และผู้มีสิทธิ ให้คำปรึกษา แนะนำ เกี่ยวกับเรื่องอุทธรณ์ เป็นหน่วยงานกลางในการประสานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน การบริหาร และควบคุมการใช้จ่ายเงินงบบริหารกองทุนเงินทดแทนในส่วนที่เกี่ยวกับการบำบัดรักษาส่งเสริม การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนเงินทดแทน ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537

● **สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)**

พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 กำหนดให้มีการจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) เพื่อเป็นหน่วยงานส่งเสริม สนับสนุน และวิจัยเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ภายใต้การกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

อำนาจหน้าที่ของ สสปท. มีดังนี้

1. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
2. พัฒนาและสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
3. ดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
4. จัดให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
5. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

โดยสรุป กระทรวงแรงงานเป็นองค์กรหลักที่มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการคุ้มครองดูแลด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของแรงงานทั่วประเทศ โดยมีการประกาศและบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และตรวจตราให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานดังกล่าว ตลอดจนส่งเสริมให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยและอาชีวอนามัย รวมทั้งการแก้ไขฟื้นฟูดูแลผู้ใช้แรงงานที่ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน

5.1.2 กระทรวงสาธารณสุข

เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านสาธารณสุขของประเทศ และเป็นองค์กรที่มีบทบาทและความรับผิดชอบในการให้บริการอาชีวอนามัย ซึ่งครอบคลุมการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกัน และควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อการเจ็บป่วยและบาดเจ็บจากการทำงาน การรักษาพยาบาล โดยผ่านระบบบริการสาธารณสุขในทุกระดับ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานอาชีวอนามัย คือ สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค (เดิมคือ กองอาชีวอนามัย กรมอนามัย)

สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม มีบทบาทหน้าที่โดยสรุปดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
- 2) กำหนดและพัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรูปแบบการดำเนินงาน เฝ้าระวังป้องกัน ควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
- 3) ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ให้แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน
- 4) ประสานและสนับสนุนการพัฒนาระบบ กลไก และเครือข่ายการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
- 5) ประสานและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการตรวจ วินิจฉัยและการรักษาโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
- 6) ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 กระทรวงอุตสาหกรรม

มีหน้าที่ในการออกใบอนุญาตตั้งโรงงานและประกอบกิจการโรงงาน ออกกฎหมายเกี่ยวกับโรงงาน ตรวจสอบโรงงานเพื่อการปฏิบัติตามกฎหมายและเพื่อการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้อง คือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมไม่ให้ก่อความเดือดร้อนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานด้านการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในโรงงาน โดยมีอำนาจในการออกและต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กองส่งเสริมเทคโนโลยีความปลอดภัย

กองส่งเสริมเทคโนโลยีความปลอดภัย เป็นหน่วยงานวิชาการ มีบทบาทหน้าที่โดยสรุปดังนี้

- 1) ศึกษาและวิเคราะห์ เพื่อพัฒนางานด้านความปลอดภัยโรงงาน
- 2) กำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยโรงงาน
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีเพื่อบริหารความปลอดภัยในโรงงาน
- 4) ตรวจสอบโรงงานที่มีความเสี่ยงภัยสูง หรือที่จะต้องใช้ความชำนาญพิเศษเฉพาะด้าน
- 5) ป้องกันประสานการระงับภัยจากโรงงานและวัตถุอันตราย
- 6) กำกับดูแลเอกชนที่ได้รับการรับรองฐานะ ซึ่งดำเนินงานด้านความปลอดภัยในโรงงาน
- 7) จัดทำคู่มือ เอกสารวิชาการเกี่ยวกับความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเผยแพร่ไปสู่การปฏิบัติ
- 8) ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่น และสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

5.2 หน่วยงาน สมาคม และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบัน มีสมาคมและมูลนิธิที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานหลายแห่ง ซึ่งมีการดำเนินงานร่วมกับภาครัฐมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ดังนี้

5.2.1 สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย) (Safety and Health at Work Promotion Association (Thailand))

สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (SHAWPAT) ก่อตั้งขึ้นโดยกรมแรงงานเมื่อปี พ.ศ. 2529 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ ปัจจุบันสมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย) ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในด้านต่างๆ เช่น บริการอบรม บริการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น สำนักงานของสมาคมฯ ตั้งอยู่ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ส่วนแยกตลิ่งชัน (อาคารหลังเก่า) กรุงเทพมหานคร

5.2.2 สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน (Occupational Health and Safety at Work Association)

สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ประสานงานร่วมมือทางวิชาการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน หรือสมาคมทั้งภายในและต่างประเทศ สนับสนุนและประสานงานกับสถานประกอบการและชุมชนอุตสาหกรรมในการพัฒนาความปลอดภัย สุขภาพและคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงาน ปัจจุบัน สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน มีสำนักงานตั้งอยู่ที่ภาควิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพมหานคร

6. บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องโดยตรงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อาจจำแนกได้เป็นกลุ่มต่างๆ คือ

6.1 บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ

บุคลากรในกลุ่มนี้ได้แก่ พนักงานตรวจความปลอดภัย ภายใต้พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของภาครัฐที่มีคุณวุฒิการศึกษา ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ฯลฯ หรือเป็นพนักงานตรวจแรงงานที่มีคุณสมบัติ ประสบการณ์ และผ่านการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์ที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนด พนักงานตรวจความปลอดภัยมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุม กำกับ ให้นายจ้างมีการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงการสอบสวนข้อเท็จจริง การเสนอแนะมาตรการด้านความปลอดภัยฯ ต่ออธิบดี

ปัจจุบันมีพนักงานตรวจความปลอดภัยจำนวนมากกว่า 400 คน ซึ่งมีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานของกรมฯ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การฝึกอบรมพนักงานตรวจความปลอดภัย เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ได้มีความรู้พื้นฐานด้านเทคนิค วิชาการที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนและเพียงพอสำหรับการตรวจความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในสถานประกอบกิจการ สามารถให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย การอบรมประกอบด้วยภาคทฤษฎี การฝึกปฏิบัติการตรวจสถานประกอบกิจการ และการประเมินผล โดยผู้ผ่านการฝึกอบรมจะได้รับการขึ้นทะเบียน และเป็นการเสริมสร้างทัศนคติด้านความปลอดภัยให้แก่พนักงานตรวจแรงงานเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

6.2 บุคลากรของสถานประกอบกิจการ

บุคลากรที่ปฏิบัติงานโดยตรงด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในสถานประกอบกิจการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.) ระดับต่างๆ ตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนที่ขึ้นทะเบียนสะสมทั้งหมด 482,218 คน จำแนกได้ดังนี้

1) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน	346,679 คน
2) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร	120,181 คน
3) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค	3,672 คน
4) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง	864 คน
5) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ	10,822 คน

(ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2561 - กองความปลอดภัยแรงงาน)

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับต่างๆ มีคุณสมบัติและหน้าที่แตกต่างกัน โดยข้อกำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งให้มี จป. แต่ละระดับ จะขึ้นอยู่กับประเภทกิจการและขนาดของสถานประกอบการ (จำนวนลูกจ้าง)

การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับต่างๆ จะดำเนินการโดยหน่วยฝึกอบรมที่มีคุณสมบัติและผ่านการขึ้นทะเบียนให้สามารถจัดฝึกอบรมหลักสูตรนั้นๆ จากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ปัจจุบันมีหน่วยฝึกอบรมที่ได้ผ่านการจดทะเบียนเกือบ 100 แห่งทั่วประเทศ

นอกจากนี้ สถานประกอบการตามประเภทที่กำหนดที่มีจำนวนลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่กล่าวถึงข้างต้น

6.3 บุคลากรของสถาบันการศึกษา หน่วยบริการ องค์กรที่เกี่ยวข้อง

บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในกลุ่มนี้ ประกอบด้วย นักวิชาการ ผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านอาชีวอนามัย และบุคลากรด้านอาชีวเวชศาสตร์/บริการสุขภาพ (แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ พยาบาลอาชีวอนามัย) ที่ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานสำหรับสถานประกอบการ

ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในกำกับของรัฐและของเอกชน ที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำนวน 33 สถาบัน โดยมีหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ที่ผ่านการเทียบวุฒิจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน รวม 36 หลักสูตร

7. โครงการ/กิจกรรมที่สำคัญด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมจำนวนมาก ที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทั้งนี้ สามารถสรุปโครงการ/กิจกรรมสำคัญที่ดำเนินการในช่วงปี พ.ศ. 2559–2560 ได้ดังนี้

7.1 การให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พ.ศ. 2549

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้ดำเนินศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินความพร้อมเพื่อผลักดันการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พ.ศ. 2549 โดยเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2559 ผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ พร้อมด้วยปลัดกระทรวงแรงงาน (หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล) ได้เป็นผู้แทนรัฐบาลไทยในการยื่นจดทะเบียนให้สัตยาบันอนุสัญญา ILO ฉบับดังกล่าว กับผู้อำนวยการใหญ่อำนาจแรงงานระหว่างประเทศ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับดังกล่าว แสดงถึงความมุ่งมั่นของประเทศไทยในการปรับปรุงสภาพการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานแรงงานสากล ถือเป็นอนุสัญญา ILO ด้านความปลอดภัยในการทำงานฉบับแรกที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2560 เป็นต้นมา

อนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าว จัดเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศฉบับพื้นฐานด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยประเทศที่ให้สัตยาบันจะต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนงาน กฎหมาย/ระเบียบข้อบังคับ เพื่อให้การขับเคลื่อนงานความปลอดภัยฯ ของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การส่งเสริมความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างงานที่มีคุณค่าตามที่บัญญัติไว้ในธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ อันจะคุ้มครองป้องกันอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน นอกจากนี้ ความสำคัญของงานที่มีคุณค่ายังถูกกำหนดไว้ในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อที่ 8 ว่าด้วยการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน โดยมีการจ้างงาน และสร้างงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

7.2 โครงการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศไทย (Safety Thailand)

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนงานความปลอดภัยฯ ของประเทศ รองรับการให้สัตยาบันอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 187 กระทรวงแรงงานจึงได้มีการริเริ่มโครงการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศไทย (Safety Thailand) ซึ่งถือเป็นโครงการระดับชาติที่มุ่งบูรณาการความร่วมมือในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมเชิงป้องกัน (Culture of Prevention) ภายใต้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับดังกล่าว ให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน อีกทั้งเป็นโครงการที่สอดคล้องตามนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทย (Startup Thailand) ของรัฐบาล โดยในระยะแรกเริ่มประกอบด้วย 6 กระทรวงที่เกี่ยวข้องซึ่งบรรลู่ข้อตกลงร่วมกัน ดังนี้

- 1) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2) กระทรวงอุตสาหกรรม
- 3) กระทรวงมหาดไทย
- 4) กระทรวงแรงงาน
- 5) กระทรวงสาธารณสุข
- 6) กระทรวงคมนาคม

พิธีลงนามบันทึกความเข้าใจเพื่อความร่วมมือระหว่างกัน ได้ถูกจัดขึ้น ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล โดยรัฐมนตรีว่าการทั้ง 6 กระทรวง ลงนามร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานที่จะสร้างเสริมความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย ลดการประสบอันตรายจากการทำงาน นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้เกิดขึ้นกับคนทำงานและประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน

การดำเนินโครงการ Safety Thailand แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1. การดำเนินการระยะสั้น

หน่วยงานทั้ง 6 กระทรวง ได้ร่วมกันจัดทำแผนบูรณาการความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนโครงการฯ มุ่งเน้นประเภทกิจการ 3 ด้าน ได้แก่ ความปลอดภัยในงานก่อสร้าง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับอัคคีภัย และความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมี โดยมีกรอบการดำเนินการ 3 มิติ คือ

- การส่งเสริม สนับสนุน (สร้างความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน)
- การกำกับ ดูแล (บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง)
- การมีส่วนร่วมของประชาชน (สร้างภาคีเครือข่ายในทุกภาคส่วน)

2. การดำเนินการระยะยาว

ร่วมกันพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการลดอุบัติเหตุ อุบัติภัย โรคและการเจ็บป่วยจากการทำงาน อันจะสร้างเสริมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของคนทำงานและประชาชนให้เกิดขึ้นอย่างมีความยั่งยืน

อนึ่ง ต่อมาโครงการ Safety Thailand ได้มีการขยายโครงข่ายการดำเนินงาน โดยมีกระทรวงต่างๆ เข้าร่วมอีก 4 กระทรวง พร้อมด้วย 4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) กระทรวงศึกษาธิการ
- 2) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 5) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 6) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 7) สภาหอการค้าไทย
- 8) วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

รวมเป็นเครือข่ายของ 10 กระทรวง และอีก 4 หน่วยงานภาคี โดยที่ผ่านมามีการจัดประชุม คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงและหน่วยงานภาคีดังกล่าว เพื่อร่วมกันผลักดันและ ขับเคลื่อนงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของคณาจารย์และบุคลากร ตลอดจนจนถึงประชาชน ให้บรรลุเป้าหมายอย่าง มีประสิทธิภาพตามนโยบายประเทศไทย 4.0

7.3 การจัดงานวันความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสากล

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้ประกาศให้วันที่ 28 เมษายน ของทุกปี เป็นวันความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสากล โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมให้ทั่วโลกเฝ้าระวังอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน นำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมการป้องกันอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ วันดังกล่าวถือได้ว่าเป็นความสำคัญต่อแรงงานทั้งหมด ในอันที่จะมีส่วนร่วมรณรงค์ ป้องกันอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน ร่วมสร้างเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยในการที่จะช่วยลดอัตราการ ประสบอันตรายจากการทำงาน โดยในส่วนของประเทศไทย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้จัด งาน 28 เมษายน วันความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสากล ณ ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 4 อาคารกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน (ส่วนแยกตลิ่งชัน) เพื่อแสดงความมุ่งมั่นในการกระตุ้นเตือนให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนัก และให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน โดยในปี พ.ศ. 2561 มีหัวข้อการจัดงานที่เน้น กลุ่มเป้าหมายแรงงานเยาวชน ผู้เข้าร่วมงานจำนวนประมาณ 200 คน จากกลุ่มผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง นักเรียน นักศึกษา หน่วยงานราชการ ตลอดจนภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

7.4 การจัดงานวันความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ

กว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้จัดงานวันความปลอดภัยใน การทำงานแห่งชาติ เพื่อระลึกถึงเหตุการณ์เพลิงไหม้โรงงานผลิตตุ๊กตาของ บริษัท เคเคเคอร์ อินดัสเทรียล (ไทยแลนด์) จำกัด จังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2536 ทำให้มีผู้เสียชีวิต จำนวน 183 ราย และมีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมากกว่า 400 ราย ถือเป็นเหตุการณ์เพลิงไหม้ครั้งร้ายแรงที่สุดของประเทศไทย

จากความสูญเสียดังกล่าว ทำให้สังคมเกิดการตื่นตัวเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ต่อมาในวันที่ 26 สิงหาคม 2540 รัฐบาลได้ประกาศให้วันที่ 10 พฤษภาคม ของทุกปี เป็นวันความปลอดภัย ในการทำงานแห่งชาติ เพื่อรณรงค์ให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของ ความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงเป็นการปลูกจิตสำนึกในเรื่องดังกล่าวให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ในปี 2561 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้จัดงาน 10 พฤษภาคม วันความปลอดภัย ในการทำงานแห่งชาติขึ้น ณ อาคารกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ส่วนแยกตลิ่งชัน) โดยมีกิจกรรม ประกอบด้วยการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่ลูกจ้างที่เสียชีวิตจากการทำงานในเหตุการณ์เพลิงไหม้ดังกล่าว ตลอดจนการสัมมนา การจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ในงานดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมงานจำนวนประมาณ 400 คน จากกลุ่มผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง นักเรียน นักศึกษา หน่วยงานราชการ ตลอดจนภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

7.5 การจัดงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ

เมื่อเดือนธันวาคม 2528 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้จัดตั้งคณะกรรมการจัดงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นคณะกรรมการระดับชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อขับเคลื่อนการจัดงานให้เป็นศูนย์รวมทางวิชาการ การสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ส่งเสริม เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในผู้ปฏิบัติงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การจัดงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติได้มีขึ้นครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน 2529 และได้มีการจัดงานดังกล่าวเรื่อยมาเป็นประจำทุกปี

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 เป็นต้นมา การจัดงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ ได้ถูกถ่ายโอนให้สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของกระทรวงแรงงาน เป็นผู้รับผิดชอบหลัก และได้มีการเปลี่ยนชื่อการจัดงานเป็น “งานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ” โดยในปี 2561 งานดังกล่าวถูกจัดให้มีขึ้นระหว่างวันที่ 28-30 มิถุนายน ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค กรุงเทพมหานคร ภายใต้ธีมงาน “สร้างสรรค์วัฒนธรรมไทยเชิงป้องกัน สู่มุมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และความผาสุกที่ยั่งยืน” มีผู้เข้าร่วมงานจำนวนประมาณ 10,000 คน

7.6 การประกวดสถานประกอบกิจการดีเด่นด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

การจัดประกวดสถานประกอบกิจการดีเด่นด้านความปลอดภัยฯ ได้ดำเนินการเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2529 โดยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ และได้มีการจัดประกวดดังกล่าวอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ภายใต้วัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานประกอบกิจการมีระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยฯ ที่ดี
- สนับสนุนให้สถานประกอบกิจการมีการพัฒนาและดำเนินงานความปลอดภัยฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่อลดการประสบอันตรายจากการทำงานและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร

สำหรับปี พ.ศ. 2561 พิธีมอบรางวัลสถานประกอบกิจการดีเด่นด้านความปลอดภัยฯ ได้ถูกจัดขึ้นในงานมอบรางวัลการบริหารจัดการแรงงานยอดเยี่ยม เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2561 ณ ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี โดยมีสถานประกอบกิจการที่เข้ารับรางวัลด้านดังกล่าวจำนวน 187 แห่ง

7.7 การมอบรางวัลสถานประกอบกิจการดีเด่นด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน

ในปี พ.ศ. 2556 เครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน (ASEAN-OSHNET) ได้ริเริ่มพัฒนากรอบการดำเนินงานโครงการเพื่อให้รางวัลสถานประกอบกิจการดีเด่นด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์ให้รางวัลนี้มีส่วนช่วยผลักดันการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการส่งเสริมการดำเนินงานด้านความปลอดภัยฯ ในสถานประกอบกิจการ ซึ่งจะเป็นตัวอย่างที่ดีหรือต้นแบบให้กับสถานประกอบกิจการอื่นๆ และเป็นการยกระดับภาพลักษณ์การดำเนินงานของสถานประกอบกิจการประเทศต่างๆ ในอาเซียน

ในระยะแรกเริ่มจะจัดการให้รางวัลทุก 2 ปี พิธีมอบรางวัลดังกล่าวมีขึ้นครั้งแรกในปี 2559 และครั้งที่ 2 ในปี 2561 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทรางวัลคือ

1) สถานประกอบการที่มีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยดีเด่นอาเซียน (ASEAN-OSHNET Excellence Award) โดยในปี 2561 บริษัท ไทยสแตนเลย์การไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) จังหวัดปทุมธานี เป็นสถานประกอบการของไทยที่ได้รับรางวัลนี้

2) สถานประกอบการที่มีการปฏิบัติที่ดีด้านความปลอดภัยฯ ของอาเซียน (ASEAN-OSHNET Best Practice Award) โดยในปี 2561 บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) สาขาลังน้ำมันไออาร์พีซีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นสถานประกอบการของไทยที่ได้รับรางวัลนี้

พิธีมอบรางวัลได้ถูกจัดขึ้นภายหลังการประชุมคณะกรรมการบริหารเครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน ประจำปี 2561 ณ ราชอาณาจักรกัมพูชา เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2561 โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการจ้างงานและการฝึกอาชีพแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และเลขานุการอาเซียน เป็นผู้มอบรางวัลพร้อมกล่าวแสดงความยินดีแก่สถานประกอบการที่เข้ารับรางวัลในครั้งนี้

7.8 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบข้อมูลตัวชี้วัดการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน (ASEAN-OSHNET Workshop for the Improvement of OSH Scorecard and Information System)

เครือข่าย ASEAN-OSHNET ได้ริเริ่มให้มีการพัฒนาระบบข้อมูลตัวชี้วัดการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน (OSH Scorecard) เพื่อใช้เป็นมาตรฐานร่วมกัน อันจะช่วยให้สามารถเปรียบเทียบและประเมินประสิทธิผลของการดำเนินงานด้านความปลอดภัยฯ ระหว่างประเทศสมาชิก ซึ่งตัวชี้วัดการดำเนินงานความปลอดภัยฯ ดังกล่าวมีการปรับปรุงพัฒนาจากการอ้างอิงแหล่งต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 187 วัตถุประสงค์ของการจัดทำตัวชี้วัด มีดังต่อไปนี้

- 1) ช่วยให้เห็นภาพรวมของสถานการณ์การดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศสมาชิก
- 2) สามารถเทียบเคียงสถานะการดำเนินงานความปลอดภัยฯ ของประเทศในภูมิภาคอาเซียน
- 3) ช่วยบ่งชี้ช่องว่างหรือความเหลื่อมล้ำของการดำเนินงานความปลอดภัยฯ ในแต่ละประเทศ
- 4) อำนวยความสะดวกในการพัฒนาความร่วมมือตามพื้นฐานความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกัน

ประเทศไทย ในฐานะแกนหลักที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบและประสานงานด้านสารสนเทศของเครือข่ายฯ ได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบข้อมูลตัวชี้วัดการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน ระหว่างวันที่ 27-28 กันยายน 2560 ณ กรุงเทพฯ ภายใต้กรอบแผนงานเครือข่ายฯ ปี ค.ศ. 2016-2020 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นเวทีในการหารือร่วมกันเกี่ยวกับการปรับปรุง/พัฒนาระบบข้อมูลตัวชี้วัดการดำเนินงาน และเป็นแนวทางกำหนดนโยบายเพื่อยกระดับการดำเนินงานด้านดังกล่าวของแต่ละประเทศ และของภูมิภาคโดยรวม ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนระดับปฏิบัติจาก 9 ประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมา ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม นอกจากนี้ ยังมีผู้แทนจากสำนักงานเลขาธิการอาเซียน ผู้แทนจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และผู้แทนจากหน่วยงานสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมประชุมด้วย

ตัวชี้วัดดังกล่าวจำแนกออกเป็น 6 หมวดหัวข้อ (Topic) รวมทั้งสิ้น 80 ตัวชี้วัด (Item) ดังนี้

- 1) นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ (Topic I : National OSH Policy and Strategy)
- 2) แผนงานระดับชาติ (Topic II : National OSH Programme)
- 3) ระบบการดำเนินงานระดับชาติ (Topic III : National OSH System) จำแนกเป็น
 - 3.1) การตรวจความปลอดภัย (III (A): OSH Inspection)
 - 3.2) การฝึกอบรมและบริการ (III (B): OSH Training and Services)
 - 3.3) การศึกษาวิจัยและข้อมูลสารสนเทศ (III (C): OSH Research and Information)
 - 3.4) การส่งเสริมความปลอดภัย (III (D): OSH Promotion)
 - 3.5) ภาครีเครือข่ายการดำเนินงาน (III (E): OSH Partners)
- 4) ข้อมูลการประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน (Topic IV : Occupational Accidents)
- 5) ข้อมูลการเจ็บป่วยจากการทำงาน (Topic V : Occupational and Work-related Illnesses)
- 6) ความร่วมมือระหว่างประเทศ (Topic VI : International Standards and Collaboration)

ซึ่งประเทศสมาชิกสามารถเข้าใช้ระบบฐานข้อมูลดังกล่าว ซึ่งได้ถูกพัฒนาขึ้นสำหรับใช้งานบนเว็บไซต์ของเครือข่าย ASEAN-OSHNET (www.asean-osh.net)

7.9 การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน วาระพิเศษด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน (ASEAN Labour Minister's Meeting : ALMM) วาระพิเศษด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ถูกจัดให้มีขึ้นระหว่างการจัดประชุมวิชาการโลกด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (World Congress on Safety and Health at Work 2017) ซึ่งประเทศสิงคโปร์เป็นเจ้าภาพจัดขึ้น เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2560

ในการประชุมดังกล่าว รัฐมนตรีแรงงานอาเซียน รวมถึงประเทศไทยได้แถลงการณ์ยืนยันถึงความมุ่งมั่นและลงนามร่วมกันในการพัฒนาความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน (ASEAN Labour Minister's Statement on Improving Occupational Safety and Health for Sustainable Economic Growth) ถ้อยแถลงนี้ได้บันทึกความตั้งใจของประเทศสมาชิกอาเซียนในการยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยฯ รวมถึงความร่วมมือในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศในภูมิภาค ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาวต่อไป

7.10 ศูนย์พัฒนาองค์ความรู้ความปลอดภัยในการทำงานเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ 60 พรรษา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชปรารภต่อผู้บริหารของกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน เมื่อคราวเสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ในวันที่ 1 ธันวาคม 2557 มีใจความว่า “การสร้างความปลอดภัยในสถานประกอบการ เพื่อผู้ใช้แรงงานจะไม่ต้องบาดเจ็บ ทุพพลภาพ”

เพื่อสนองพระราชปรารภดังกล่าว กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงจัดทำโครงการจัดตั้ง “ศูนย์พัฒนาองค์ความรู้ความปลอดภัยในการทำงานเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ 60 พรรษา” โดยได้เปิดให้บริการมาตั้งแต่เดือนมกราคม 2560 มีผู้เข้าชมจำนวนประมาณ 500–1,000 คนต่อเดือน กลุ่มเป้าหมายได้แก่ ผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง นักเรียน นิสิต นักศึกษา เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยฯ ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาองค์ความรู้ฯ ดังกล่าว ประกอบด้วยส่วนแสดงจำนวน 11 สถานีการเรียนรู้ ได้แก่ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล สีและเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย อันตรายจากสารเคมี การปฏิบัติงานในที่อับอากาศ การสื่อสารความเป็นอันตราย การตัดแยกอุปกรณ์ อันตรายจากพลังงานไฟฟ้า ความปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักร ความปลอดภัยในงานเชื่อม การยกย้ายสิ่งของ วัสดุด้วยแรงคน การทำงานบนที่สูง การกระทำและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ในระยะแรกของการดำเนินการยังคงมีข้อจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการแสดงผลและเทคโนโลยีการนำเสนอ รวมถึงการขาดแคลนวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

7.11 การพัฒนาระบบการเรียนรู้ทางไกลด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (e-Learning)

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้จัดทำโครงการสร้างเสริมศักยภาพเชิงเทคนิควิชาการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ผ่านระบบการเรียนรู้ทางไกล (e-Learning) เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้ในเชิงเทคนิคและทักษะวิชาการให้แก่บุคลากรด้านความปลอดภัย โดยโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม และได้ว่าจ้างมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นที่ปรึกษาดำเนินการออกแบบหลักสูตรและพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-OSH) ซึ่งสามารถใช้งานบนเว็บไซต์ได้ที่ www.e-osh.net

ปัจจุบันระบบ e-OSH ประกอบด้วย 3 หมวดวิชาหลัก ดังนี้

- หมวด 1 การบริหารจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (Occupational Safety and Health Management)
- หมวด 2 เทคโนโลยีความปลอดภัย (Safety Technology)
- หมวด 3 สุขภาพและสุขศาสตร์อุตสาหกรรม (Health and Industrial Hygiene)

แต่ละหมวดวิชา ประกอบด้วย 15 หัวข้อวิชา นอกจากนี้ ยังมีแบบทดสอบเพื่อประเมินตนเองก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยโครงการนี้มุ่งเน้นให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากที่บ้าน/สถานที่ทำงานผ่านสื่อมัลติมีเดีย เช่น วิดีโอประกอบการบรรยาย เอกสารข้อมูล นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถขอรับคำปรึกษาผ่านกระดานสนทนาหรือสื่อสังคมออนไลน์ อาทิ เช่น Facebook ได้ด้วย ซึ่งหมวดวิชาต่างๆ จะใช้เวลาเรียนรู้ประมาณ 2 เดือน รวมใช้เวลาตลอดหลักสูตรไม่เกิน 6 เดือน เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการเรียนรู้ตามโครงการฯ ผู้เข้าร่วมโครงการที่ผ่านเกณฑ์การประเมินจะได้รับใบประกาศนียบัตรจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ทั้งนี้ นับตั้งแต่เปิดตัวโครงการเมื่อเดือนพฤษภาคม 2560 มีผู้สมัครเข้าใช้ระบบเรียนรู้รวมกว่า 250 คน

8. ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

ประเทศไทยมีจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย รวมถึงพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือทางวิชาการในภูมิภาคที่จะช่วยยกระดับการดำเนินงานด้านดังกล่าวของประเทศให้มีความเข้มแข็ง เพื่อนำไปสู่มาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่ดี สรุปได้ดังนี้

8.1 องค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ประเทศไทย ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization; ILO) ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2462 จึงทำให้มีพันธกรณีในการดูแลคุ้มครองแรงงาน ในมิติด้านต่างๆ ครอบคลุมถึงด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน โดย ILO ได้มีการจัดตั้ง ศูนย์ข้อมูลด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยระหว่างประเทศ (International Occupational Safety and Health Information Centre; CIS) ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2502 เพื่อให้เป็นหน่วยงานบริหารจัดการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (CIS Network) ระหว่างประเทศสมาชิก ซึ่งในแต่ละประเทศ จะมีการแต่งตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้เป็นศูนย์ข้อมูล CIS ประจำประเทศนั้นๆ จำแนกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ศูนย์ระดับชาติ (CIS National Centre) และศูนย์ความร่วมมือ (CIS Collaborating Centre)

ในปี พ.ศ. 2526 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (โดยสถาบันความปลอดภัยในการทำงาน ณ ขณะนั้น) ได้รับแต่งตั้งให้เป็น CIS National Centre เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ของประเทศไทย และต่อมาในปี พ.ศ. 2538 กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (โดยกองอาชีวอนามัย กรมอนามัย ณ ขณะนั้น) ได้รับแต่งตั้งเป็น CIS Collaborating Centre เพื่อเป็นหน่วยประสานความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมุ่งเน้นให้ความร่วมมือกับ ILO ในการพัฒนางานความปลอดภัย และอาชีวอนามัยให้สอดคล้องตามมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องการให้สัตยาบันอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในปี พ.ศ. 2559 ได้มีการให้สัตยาบันอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 2006 ซึ่งมีผลบังคับใช้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

8.2 เครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน

เครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน (ASEAN Occupational Safety and Health Network หรือ ASEAN-OSHNET) ได้มีการจัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2542 โดยกลุ่มประเทศในอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม เข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความร่วมมือและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของหน่วยงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศสมาชิก มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาและสร้างเอกภาพของมาตรฐานและแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน อันเป็นการยกระดับศักยภาพและภาพลักษณ์การดำเนินงานของแต่ละประเทศและของภูมิภาคโดยรวม

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน (ASEAN-OSHNET Coordinating Board) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศสมาชิก จะมีการประชุมร่วมกันเป็นประจำทุกปี กำหนดให้แต่ละประเทศหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดประชุม ซึ่งการดำเนินงานของเครือข่ายฯ ได้มีการแบ่งให้ประเทศสมาชิกเป็นแกนหลักในด้านต่างๆ โดยประเทศไทยเป็นแกนหลักด้านสารสนเทศ

ทั้งนี้ การประชุมคณะกรรมการบริหารเครือข่ายฯ ประจำปี 2561 จัดขึ้นพร้อมด้วยการประชุมวิชาการของเครือข่ายฯ และการจัดมอบรางวัลสถานประกอบกิจการดีเด่นด้านความปลอดภัยฯ ของอาเซียน ณ ประเทศกัมพูชา ระหว่างวันที่ 2-4 เมษายน 2561

8.3 การดำเนินงานภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างหน่วยราชการไทย – สิงคโปร์ (CSEP)

รัฐบาลไทย ได้มีความร่วมมือกับรัฐบาลสิงคโปร์ ภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยราชการไทย – สิงคโปร์ (Civil Service Exchange Programme : CSEP) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 โดยมีกระทรวงการต่างประเทศเป็นแกนหลักในการประสานความร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วย 13 สาขา จำแนกตามกลุ่มกระทรวงต่างๆ ที่รับผิดชอบ โดยในสาขาแรงงาน เป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงานของไทย กับกระทรวงกำลังแรงงาน (Ministry of Manpower) ของสิงคโปร์

จากการประชุมประสานงานระหว่างทั้งสองฝ่าย ได้มีการเห็นชอบร่วมกันให้ความร่วมมือในช่วงปี 2559–2560 เป็นหัวข้อด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างกันในการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมต่างๆ ของแต่ละฝ่าย ทั้งนี้ กิจกรรมสำคัญคือ ประเทศไทยได้ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดประชุมวิชาการโลกด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ครั้งที่ 21 (XXI World Congress on Safety and Health at Work 2017) ซึ่งสิงคโปร์ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดขึ้น ระหว่างวันที่ 3–6 กันยายน 2560 ณ Marina Bay Sands Expo and Convention Centre ประเทศสิงคโปร์ ถือเป็นครั้งแรกที่เวทีระดับโลกดังกล่าวจัดขึ้นในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งฝ่ายไทยได้ส่งคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ พร้อมทั้งเป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดประชุมอภิปรายทางวิชาการ (Symposium) หัวข้อ ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในงานภาคเกษตร โดยได้มีการจัดหาวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินรายการการนำเสนอผลงานวิจัย/ประชุมอภิปรายที่เกี่ยวข้อง

8.4 ข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับ KOSHA สาธารณรัฐเกาหลี

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้จัดทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (Arrangement for Technical Cooperation in Occupational Safety and Health) กับองค์กรความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (Korea Occupational Safety and Health Agency; KOSHA) โดยมีการลงนามข้อตกลงความร่วมมือฯ เมื่อปี พ.ศ. 2556 มีวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการ องค์กรความรู้ รวมถึงนโยบายที่จะนำไปสู่การเสริมสร้างขีดความสามารถของการพัฒนางานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศ ซึ่งการดำเนินงานภายใต้กรอบข้อตกลงความร่วมมือฯ ที่ผ่านมา ทั้งสองฝ่ายได้มีการประสานงานระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรภาครัฐของไทย โดย KOSHA ได้จัดสรรทุนฝึกอบรมเชิงเทคนิคด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ณ สาธารณรัฐเกาหลี ให้แก่บุคลากรฝ่ายไทยเป็นประจำทุกปี และส่ง

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมาถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ KOSHA ยังเป็นหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงานเครือข่ายความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของอาเซียน (ASEAN Occupational Safety and Health Network; ASEAN-OSHNET) โดยได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการบริหารเครือข่ายฯ เป็นประจำทุกปี เพื่อสร้างเครือข่ายและกระชับความสัมพันธ์ในการพัฒนางานด้านความปลอดภัยฯ ของประเทศและของภูมิภาค ให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

8.5 ข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับ SAWS สาธารณรัฐประชาชนจีน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้เริ่มมีการเจรจาแลกเปลี่ยนกับองค์การภาครัฐว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน (State Administration of Work Safety: SAWS) สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกระทรวงที่ขึ้นตรงกับคณะรัฐมนตรี และได้บรรลุข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกัน โดยต่อมาได้มีการจัดพิธีลงนามในบันทึกความเข้าใจเพื่อความร่วมมือทางวิชาการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (MOU for the Technical Cooperation in Occupational Safety and Health) ระหว่างทั้งสองหน่วยงาน เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2559 ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

วัตถุประสงค์ของการจัดทำ MOU ระหว่างกันนี้ เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลวิชาการ สนับสนุนทุนฝึกอบรม ถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมถึงนโยบาย/ยุทธศาสตร์ที่จะช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานความปลอดภัยฯ ของประเทศไทย โดยที่ผ่านมา SAWS ได้มีการจัดสรรทุนให้กับเจ้าหน้าที่กรมฯ เดินทางไปเข้ารับการฝึกอบรมเชิงเทคนิควิชาการ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน แล้วจำนวนหลายราย

ในปัจจุบัน การขยายเครือข่ายและความร่วมมือด้านความปลอดภัยฯ ระหว่างจีนกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาเซียนได้รับการเน้นย้ำเพื่อสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจตามแนวความคิดของจีนในการพัฒนา "เส้นทางสายไหม" ดังนั้น ความร่วมมือทางวิชาการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างกัน จะช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานความปลอดภัยฯ ของประเทศไทย รวมถึงเป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียนด้วย

9. ผู้จัดทำ

ผู้เรียบเรียง

ดร.วิสันติ เลหาอุดมโชค

นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ

ฝ่ายวิชาการและความร่วมมือระหว่างประเทศ

กลุ่มงานยุทธศาสตร์ความปลอดภัยแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

นางสาวชมัยพร เทพานวล

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

ฝ่ายวิชาการและความร่วมมือระหว่างประเทศ

กลุ่มงานยุทธศาสตร์ความปลอดภัยแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

ผู้แปล

ดร.วิสันติ เลหาอุดมโชค

นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ

ฝ่ายวิชาการและความร่วมมือระหว่างประเทศ

กลุ่มงานยุทธศาสตร์ความปลอดภัยแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

ติดต่อข้อมูลเพิ่มเติม:

กองความปลอดภัยแรงงาน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน

18 ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี

เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์: 0 2448 8338

โทรสาร: 0 2448 9164

E-mail: osh.bureau@labour.mail.go.th

Website: www.oshthai.org

I. Occupational Safety, Health and Environment in Thailand

Thailand has been an active member states of the International Labour Organization (ILO) since its establishment in 1919, and has a long history of Occupational Safety and Health (OSH) development which can be tracked back to more than 5 decades. The key events and milestones of OSH in the country can be chronologically summarized as follow:

- 1964 An outbreak of 41 heavy manganese poisoning cases with various severity levels among workers in a battery manufacturing factory in Samutprakan province, bringing about the awareness on OSH.
- 1966 OSH issue and initiatives were raised and incorporated into the 2nd National Economic and Social Development Plan (1967–1971).
- 1969 The Faculty of Public Health, University of Medical Sciences (currently, Mahidol University) started the degree program (B.Sc.) in occupational health. The first batch of students graduated in 1970.
- 1972 “Division of Occupational Health” was established under the Department of Health, Ministry of Public Health (currently the “Bureau of Occupational and Environmental Diseases” under the Department of Diseases Control).
- 1972 The first OSH law came into force as provisions under the “Announcement of the Revolutionary Party No. 103 Re: Labour Protection”.
- 1974 “Occupational Safety Section” was established under the Division of Labour Protection, Department of Labour (later, was upgraded to be “Occupational Safety Inspection Division”).
- 1976 Ministry of Interior released the “Notification on Safety and Health Welfare of Employees” under the “Announcement of the Revolutionary Party No. 103”.
- 1983 “National Institute for the Improvement of Working Conditions and Environment (NICE)” was established under the collaboration with the International Labour Organization (ILO).
- 1987 A series of 17 Notifications of the Ministry of Interior on various OSH aspects was issued.
- 1993 An occurrence of fire at a doll factory in Nakhon Pathom province, resulting in 188 deaths and 481 injured workers. This tragic event is considered the worst industrial accident in the history of Thailand.
- 1998 “Labour Protection Act, B.E. 2541 (A.D. 1998)” was promulgated, replacing the “Announcement of the Revolutionary Party No. 103”.

- 2000 Thailand became a founding member of the ASEAN Occupational Safety and Health Network (ASEAN-OSHNET)
- 2002 The “1st Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment” was developed and effective for 2002–2006.
- 2007 The government announced the policy on “Decent Safety and Health for Workers” as the National OSH Agenda applied for all relevant sectors.
- 2009 Occupational Safety and Health Bureau was established under the reconstruction of the organization and the authority of Department of Labour Protection and Welfare by merging the previous 2 agencies; the Occupational Safety and Health Inspection Division (OSHID) and the National Institute for the Improvement of Working Conditions and Environment (NICE).
- 2011 “Occupational Safety, Health and Environment Act, B.E. 2554 (A.D. 2011)” has become effective, as the main OSH law of Thailand.
- 2012 The “1st National Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment” was developed and effective for 2012–2016.
- 2016 Thailand ratified the ILO Convention No. 187 “Promotional Framework for Occupational Safety and Health, 2006”.
- 2016 The government announced the National Agenda “Decent Safety and Health for Workers – Phase II” as the National OSH Policy for 2017–2026, and the “2nd National Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment” as the National OSH Programme for 2017–2021.

Thus, it could be concluded that the Government of Thailand has recognized the importance of OSH as many policies, programmes and relevant initiatives were introduced and are currently effective, as described in the following chapters.

II. Current Situation and Statistics on Occupational Safety, Health and Environment

According to the data from Registration Administration Bureau – Ministry of Interior, Social Security Office – Ministry of Labour, and the National Statistical Office, total population of Thailand at the end of December 2017 was 66.17 million where 56.13 million were over 15 years of age. Of this group of population, 37.79 million were in labour force or available for work and 37.07 million were employed. Among these employed persons, 11.38 million were in agricultural sector and 25.69 million were in non-agricultural sector (manufacturing, construction, transportation, retail trade, service industry, and other businesses). Meanwhile, 0.48 and 0.24 million were unemployed persons and seasonal workers, respectively. Unemployment rate at the time was 1.3%. There were 20.8 million of informal workers in agriculture, trading and service sectors (including home-based workers, industrial outworkers and own account workers).

A total of 14.64 million of employed persons registered with the Social Security Office - Department of Labor, and hence, be covered under the social security scheme. In addition, there were total of 435,303 establishments throughout the country.

Considering the statistics on occupational accidents and injuries in 2017 (based on unofficial report by Office of Workmen's Compensation Fund - WCF), it is shown that employees were still vulnerable to hazardous works and facing high risk of occupational injuries. Among the 9.77 million employees under the workmen's compensation coverage, there were 86,278 decided cases of occupational accidents and injuries, as classified by severity below:

- Leave work \leq 3 days	58,671 cases
- Leave work $>$ 3 days	25,820 cases
- Lost of organ	1,200 cases
- Disability	17 cases
- Death	570 cases

The total amount of compensation paid was approximately 1,650 million THB (not include the cases that claiming was in progress and not decided by the end of December 2017).

The comparison of occupational accident and injury cases during 2006 – 2017 reveals that the numbers of employees under WCF increases year by year while the trends of injuries (all cases and severe cases) clearly decrease. Detailed statistics are shown in Table 2-1.

Table 2-1 Occupational Accident Statistics during 2006 – 2017, classified by Severity Level and Workman Compensation

Year	No. of Employees	No. of Decided Cases					Occupational Injury Rates			Amount of Workmen's Compensation (Million Baht)		
		Death (1)	Disability (2)	Loss of Organ (3)	Leave Work > 3 days (4)	Leave Work ≤ 3 days (5)	All Cases (1-5)	*Severe Cases (1-4)	**All Cases (1-5)		**Severe Cases (1-4)	***Fatal Cases (1)
2006	7,992,025	808	21	3,413	51,901	148,114	204,257	56,143	25.56	7.02	10.11	1,684.23
2007	8,178,180	741	16	3,259	50,525	144,111	198,652	54,541	24.29	6.67	9.06	1,734.90
2008	8,135,606	613	15	3,096	45,719	127,059	176,502	49,443	21.70	6.08	7.53	1,688.35
2009	7,939,923	597	8	2,383	39,850	106,598	149,436	42,838	18.82	5.39	7.52	1,569.19
2010	8,177,618	619	11	2,149	39,919	103,813	146,511	42,698	17.92	5.22	7.57	1,592.63
2011	8,222,960	551	4	1,630	35,709	91,699	129,632	37,933	15.76	4.61	6.70	1,616.57
2012	8,575,398	717	20	1,818	36,165	93,106	131,826	38,720	15.37	4.52	8.36	1,726.58
2013	8,901,624	635	28	3,036	31,419	76,776	111,894	35,188	12.57	3.95	7.13	1,743.16
2014	9,132,752	625	14	1,485	29,329	68,939	100,392	31,453	10.99	3.44	6.84	1,284.10
2015	9,336,317	575	6	1,324	27,845	65,924	95,674	29,750	10.25	3.19	6.16	1,668.71
2016	9,449,984	584	12	1,290	26,829	60,773	89,488	28,715	9.47	3.04	6.18	1,666.94
2017	9,777,751	570	17	1,200	25,820	58,671	86,278	27,607	8.82	2.82	5.82	1,650 †

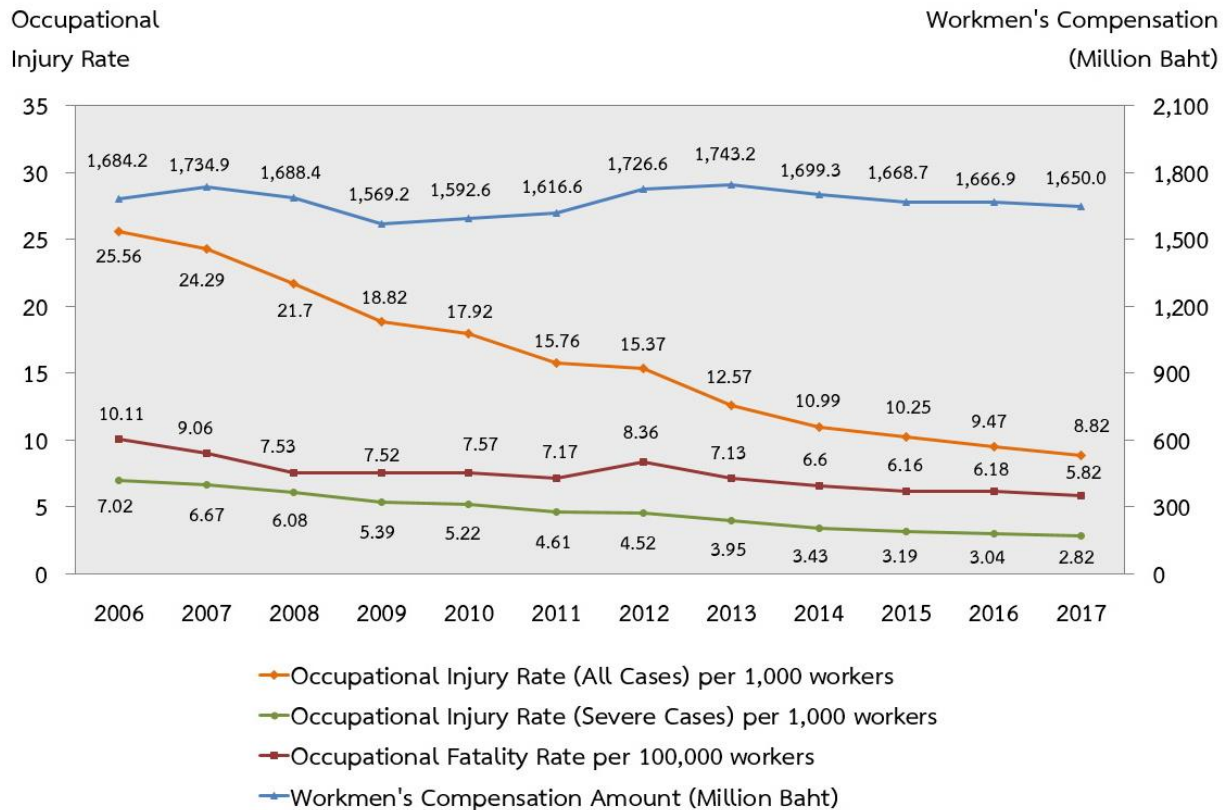
* Not included cases those left work ≤ 3 days

** Rate per 1,000 workers

*** Rate per 100,000 workers

† Approximated amount (not include the cases that claiming was in progress and not decided by the end of December 2017)

Figure 2-1 Trend of Occupational Injury Rates by Severity and Workmen's Compensation, 2006 - 2017

From Figure 2-1, it is obvious that occupational accident and injury rates per 1,000 workers for all cases and for severe cases reduce substantially during 2006 – 2017. In the mean time, occupational fatality rates tended to reduce after 2005 but slightly increased in 2012, with decreasing trend afterwards. The amounts of compensation paid, in overall, has no significant trend of changes over the 12-year period (appear to be stable, with the total payment of approximately 1,600 million THB each year).

The rates of occupational accidents and injuries by severity are considered the indicators of achievement on occupational safety and health administration of the country, by comparing to the rates from the previous years. These statistics are, in addition, used for benchmarking of OSH performance across the nation to evaluate the status of OSH administration as well.

Statistics on occupational accidents and injuries for the year 2017, classified by several important factors, are summarized in the following tables:

Table 2-2 Cases of Occupational Accidents and Injuries by Size of Establishment

No. of Employees	No. of Decided Cases					All Cases
	Death	Disability	Loss of Organ	Leave Work > 3 days	Leave Work ≤ 3 days	
1 – 10	116	8	134	2,952	4,929	8,139
11 – 20	65	2	92	2,076	3,789	6,024
21 – 50	96	-	150	3,527	6,800	10,573
51 – 100	60	-	152	2,800	6,127	9,139
101 – 200	61	-	145	2,964	6,531	9,701
201 – 500	49	2	209	4,132	9,654	14,046
501 – 1,000	43	2	146	2,408	6,003	8,602
Over 1,000	80	3	172	4,961	14,838	20,054
Total	570	17	1,200	25,820	58,671	86,278

Table 2-3 Cases of Occupational Accidents and Injuries by Type of Establishment

Type of Establishment/ Manufacturer	No. of Decided Cases					All Cases
	Death	Disability	Loss of Organ	Leave Work > 3 days	Leave Work ≤ 3 days	
- Agriculture/Forestry/ Fishing	6	-	12	234	555	807
- Mining/Quarrying	9	-	12	164	162	347
- Manufacturing	148	4	944	14,773	32,805	48,674
- Energy/Utilities	9	-	3	72	704	188
- Water Supply/ Waste Management	-	-	2	55	76	133
- Construction	139	10	82	2,484	6,258	8,973
- Whole & Retail Sale/ Vehicle Repair	81	-	90	3,850	8,910	12,931
- Logistics & Warehouse	110	-	22	1,223	1,768	3,123
- Lodging & Food Service	12	1	8	1,377	3,753	5,151
- Information & Communication	3	-	-	69	108	180
- Finance & Insurance	10	-	1	54	70	135
- Real Estate Business	1	-	5	210	495	711
- Scientific Profession & Technical Activities	4	1	7	266	813	1,091
- Administrative & Supportive Activities	28	1	8	684	1,445	2,166
- Academic Activities	2	-	-	58	91	151
- Health Promotion & Social Work	-	-	1	64	840	905
- Arts/Entertainment & Recreation	5	-	2	108	296	411
- Other Services	3	-	1	75	122	201
Total	570	17	1,200	25,820	58,671	86,278

Table 2-4 Top-7 Causes of Occupational Accidents and Injuries in 2017

Causes of Injury	No. of Decided Cases					All Cases
	Death	Disability	Loss of Organ	Leave Work > 3 days	Leave Work ≤ 3 days	
- Cut/Stabbed	3	-	255	5,654	14,748	20,660
- Collapsed/Felt on top	53	1	296	5,527	8,069	13,946
- Hit/Crashed	13	1	138	3,324	8,582	12,058
- Splashed into Eyes	-	-	8	564	9,571	10,143
- Pinched/Pulled	10	-	398	3,017	3,424	6,849
- Fall from Height	101	6	28	2,551	2,867	5,553
- Slip and Fall	7	-	14	1,650	3,382	5,053

Table 2-5 Cases of Diagnosed Occupational Diseases or Work-related Illnesses

Occupational Disease/ Work-related Illness	No. of Decided Cases					All Cases
	Death	Disability	Loss of Organ	Leave Work > 3 days	Leave Work ≤ 3 days	
- Chemical Exposures	-	-	-	1	2	3
- Physical Exposures	-	-	5	3	10	18
- Biological Exposures	-	-	-	6	180	186
- Respiratory Diseases	1	-	7	-	7	15
- Skin Diseases	-	-	-	2	58	60
- Musculoskeletal Disorders	-	-	-	248	1,306	1,554
- Other Diseases	-	-	-	1	1	2

Table 2-6 Top-10 Provinces with High Occupational Accident and Injury Cases

No.	Province	All Cases	No.	Province	Fatal Cases
1	Bangkok	23,575	1	Bangkok	150
2	Samut Prakan	12,393	2	Samut Prakan	37
3	Chonburi	5,611	3	Pathumthani	27
4	Samut Sakhon	5,036	4	Chonburi	20
5	Pathumthani	3,736	5	Nakhon Ratsima, Rayong	18
6	Rayong	3,039	6	Nonthaburi	17
7	Nonthaburi	2,998	7	Nakhon Pathom, Saraburi	16
8	Pra Nakhon Sri Ayutthaya	2,546	8	Samut Sakhon	15
9	Chachoengsao	2,427	9	Pra Nakhon Sri Ayutthaya, Ubon Ratchathani	11
10	Nakhon Ratchasima	2,090	10	Khon Kaen, Udonthani	10

III. National Policies, Strategies, and Master Plans on Occupational Safety, Health and Environment

The Government of Thailand has recognized the importance of Occupational Safety, Health and Environment and has implemented national OSH policies/programs since the past decades, as summarized below:

3.1 Constitution of the Kingdom of Thailand

Issues on the right of workers, labour protection and welfare including Occupational Safety, Health and Environment, have been incorporated into the several previous constitutions of Thailand. The current Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2517 (A.D. 2017) as proclaimed in the Government Gazette on April 6th of 2017, Part 6, Section 74 states that the Government shall promote abilities of the people to engage in work which is appropriate to their potentials and ages, and ensure that they have work to engage in. The Government shall also protect labour to ensure occupational safety and health, as well as sufficient income, welfare, social security and other benefits which are suitable for their living, and should provide for or promote savings for living after their working age.

3.2 Government Policy

On December 11, 2006, the government cabinet announced the policy “Decent Safety and Health for Workers” as the National Agenda applied for all relevant sectors, effective for 10 years. In order to strengthen OSH administration and move forward OSH activities to achieve the goals, the 1st National Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment (2012–2016) was developed under the collaboration of relevant agencies to provide framework and direction for OSH operation of the country.

Due to the ending of the National OSH Agenda and the National OSH Master Plan in 2016, the 2nd phase of National OSH Agenda “Decent Safety and Health for Workers” (2017–2021) together with the 2nd National Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment (2017–2026) were drafted and proposed to the government for approval. On December 14, 2016, the cabinet announced both the 2nd phase of National OSH Agenda and the 2nd National OSH Master Plan to be in effect. This is an important development that reflects the intention and commitment of the government to have a continuous and sustainable OSH policy and plan at national level.

Statement of the National Agenda “Decent Safety and Health for Workers” Phase II (2017 – 2026)

The Royal Government of Thailand has recognized the magnitude of problem on occupational accidents and injuries that have negative effects on productivity as well as economic and social development of the country. During the past decade, the National Agenda “Decent Safety and Health for Workers (2007–2016) was announced, leading to

the improvement of occupational safety and health administration with integration of works among relevant authorities. For the sustainability of administration and the continuity of ongoing activities on occupational safety and health to achieve the intention in the reduction of work accidents and injuries, the government therefore announces the National Agenda "Decent Safety and Health for Workers" – Phase II (2017–2026), with the following framework and guidelines:

1. Promoting safety and health among working people;
2. Emphasizing on prevention, in order to minimize the risk of exposure to hazardous working conditions, and the occurrence of occupational and work-related diseases;
3. Creating the network and participation of activities under the government's "civil state approach";
4. Building up preventive culture on occupational safety and health;
5. Developing the mechanisms for the administration of occupational safety and health at all levels.

3.3 National Economic and Social Development Plan

The current 12th National Economic and Social Development Plan (2017–2021) was formulated as national strategic plan to provide roadmap for the country development during a period when the world has been experiencing rapid change and becoming even more integrated, whilst Thailand itself has also been undergoing reforms. The principles of the "Sufficiency Economy Philosophy" have been and continue to be a vital element of development strategy as they underpin the promotion of moderation, reasonableness, and resilience. These principles have significantly contributed to balanced and sustainable development in Thailand. This 12th National Plan adheres to the 20-year National Strategy framework (2017-2036), the country's Sustainable Development Goals (SDGs), the Government's "Thailand 4.0" Policy, as well as other reform agendas with the development directions and strategies to achieve the objectives of "Security, Prosperity, and Sustainability".

In addition, this National Plan maintains the vision of "People as the Center for Development" while preparing the country to transition into "Aging Society" at the end of the 12th Plan so that they are living with harmony, social equality, fare, and are immunized to respond to changes". For the working population, the strategies for development are emphasized on the enhancement of labour skills, both of new entrants to the labour market and existing workers, in order to be compatible with the targeted improvements in the production and service sectors, and with technological changes. Furthermore, human society should be developed in such a way as to achieve well-being in all age groups and to have the capacity to cope adequately with daily life changes through the leverage provided by quality education, learning and skills enhancement, and through quality public health services in all areas, and by promoting the role of social institutions to imbue good, disciplined people with strong values and social responsibility.

3.4 Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment

The Ministry of Labour of Thailand, by the Department of Labour Protection and Welfare, has issued the Master Plans on Occupational Safety, Health and Environment to provide directions for the development of OSH in Thailand. This 1st ever OSH Master Plan was launched in 2001 and was effective for 2002–2006. Then, the 2nd OSH Master Plan was developed for 2007-2011. However, these two Master Plans were implemented by the Ministry of Labour alone and had a lot of limitations.

Hence, the 3rd Master Plan was developed with emphases on inter-ministerial collaboration and integration of work plans with those of related ministries and supporting organizations. It was therefore upgraded and released as the 1st National Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment (2012–2016), with the aim to provide framework and direction for OSH operation of the country. At the ending of the National OSH Agenda and the National OSH Master Plan in 2016, the above-mentioned 2nd phase of National OSH Agenda “Decent Safety and Health for Workers” (2017–2021) together with the 2nd National Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment (2017–2026) were drafted and proposed to the government for approval. On December 14, 2016, the cabinet announced both the 2nd phase of National OSH Agenda and the 2nd National OSH Master Plan to be in effect. This is an important development that reflects the intention and commitment of the government to have a continuous and sustainable OSH policy and plan at national level. Such the national policy and plan are considered as key elements to support the ILO Convention No. 187 Re: Promotional Framework for Occupational Safety and Health, 2006 that the country ratified in 2016.

The 2nd National Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment (2017–2021)

Vision

“Strives to build-up preventive culture to promote safety and health of workers”

Mission

1. Establish and develop preventive or promotional measures on occupational safety and health (OSH);
2. Promote labour protection in all sectors on the issues of workers’ rights, duties regarding occupational safety and health, to enhance their safety and health at work;
3. Create and develop occupational safety and health network and collaboration among all relevant sectors;
4. Develop mechanisms for the administration and operation of occupational safety and health;
5. Monitor, control and follow-up occupational safety and health issues.

Main Target

1. To build-up recognition and awareness on occupational safety and health in all relevant sectors, leading to the preventive safety culture of the nation;
2. To promote collaboration among all relevant sectors in the implementation of occupational safety and health activities with efficiency and effectiveness.

Key Performance Indicators

1. Rate of occupational accidents and injuries
2. Number of sectors those have active role in the promotion of safety and health at work;
3. Effectiveness of activities implemented, by strategy under this master plan.

Strategies

Strategy 1 Promoting and developing explicit knowledge on occupational safety and health

Goals

1. Personnel from all relevant sectors have been developed in OSH knowledge;
2. OSH knowledge and information are fully accessible and have been exchanged;
3. Methodology and direction for the development of OSH knowledge have been established.

Strategic Approaches

1. Create and develop a system to promote OSH knowledge and technical capacity among relevant personnel in all sectors, e.g., employers, employees, students, and partner organizations;
2. Conduct researches/studies to develop OSH knowledge or innovation;
3. Exchange or share OSH information and knowledge with relevant organizations, both local and international;
4. Establish measures and directions for the development of OSH knowledge bodies to cover all relevant sectors;
5. Develop capacity and knowledge of OSH inspectors and relevant individuals on the enforcement of OSH laws and standards.

Strategy 2 Promoting, monitoring, supervising and developing of preventive measures on occupational safety and health

Goals

1. Establishments are protected or monitored by the laws administered by relevant authorities, with efficiency and effectiveness;

2. OSH laws/standards are developed in consistent to economic and social factors and applicable for current situation;

3. Labour in all sectors have knowledge in OSH and are protected by relevant authorities regarding their rights and duties related to OSH, with efficiency and effectiveness.

Strategic Approaches

1. Promote and monitor the establishments to be complied with OSH related laws of the relevant authorities;

2. Develop and improve OSH laws and standards under the participation of all relevant authorities;

Strategy 3 Promoting collaboration and developing network or partnership on occupational safety and health

Goals

Existing OSH networks are strengthened and all relevant sectors get involve or actively participate in OSH activities, with efficiency and effectiveness.

Strategic Approaches

1. Encourage and support the establishment of effective OSH network to cover all relevant sectors, both local and international network;

2. Develop capacity and strengthen collaboration among OSH networks;

3. Expand the coverage and enhance the capacity by seeking the collaboration with international OSH networks;

4. Build-up participatory scheme that involves entrepreneurs, employers, individuals, juristic persons, and workers from all sectors, in the support of OSH activities at workplaces.

Strategy 4 Developing effective mechanisms for the administration of occupational safety and health

Goals

1. OSH administration system that complies with relevant standards is in place;

2. OSH information system and network among relevant agencies is fully functional to facilitate the activities under strategies 1 to 3;

3. OSH information service is effectively accessible to all clients;

4. Personnel, organizations and sources of funding are available for OSH administration and operation;

5. Monitoring and evaluation system is effective.

Strategic Approaches

1. Develop effective mechanisms to facilitate OSH administration and to integrate OSH activities;
2. Encourage OSH personnel and labour in all relevant sectors to get involve or actively participate in OSH administration and activities at national, ASEAN and regional levels;
3. Create, develop, integrate, and link OSH databases or information systems, including explicit knowledge, service and public relation;
4. Build-up and develop capacity of personnel to have knowledge in skill in OSH information technology;
5. Establish proactive measures to encourage personnel in all sectors to utilize OSH database and information system;
6. Develop and strengthen the capacity of OSH organizations;
7. Monitor and evaluate OSH plans/projects effectively.

As described above, it could be concluded that OSH in Thailand has been administered systematically under the framework of the National OSH Agenda and National OSH Master Plan. Implementation of the activities under each strategy is considerably a significant process. It, therefore, requires accessible resources, synergy teamwork and effective collaboration among relevant parties. These are crucial for the achievement of the overall goal of the National OSH Agenda and National OSH Master Plan.

In addition, there was the establishment of the “Sub-committee on the Development, Monitoring and Evaluation of National Master Plan on Occupational Safety, Health and Environment” under the National Committee on the Administration of National OSH Agenda “Decent Safety and Health for Workers”. This National Committee comprised of representatives from over 20 concerned authorities/organizations, chaired by the Permanent Secretary of the Ministry of Labour. Under the administrative framework, each sector shall determine, prioritize and integrate their prospective work plans/projects with the National OSH Agenda and the National OSH Master Plan. The Ministry of Labour is serving as the coordinator and secretary for the implementation of the National OSH Master Plan. Progress and outcomes derived from the implementation of this Master Plan will be proposed to the National Committee for OSH Promotion, chaired by the Deputy Prime Minister, for further consideration.

Results from the implementation of the National OSH Master Plan and from the review of its sub-plans or projects shall be proposed to the National Committee for OSH Promotion twice a year. The meetings of the National Committee on the Administration of National OSH Agenda “Decent Safety and Health for Workers”, or other direct sub-committees are periodically organized, at least 2 times a year. However, a special meeting with urgent issues may also occur to push forward the implementation of important OSH plans/projects with more flexibility, more concrete and more effectiveness.

IV. Laws and Regulations on Occupational Safety, Health and Environment

Thailand has had labour laws and regulations for protection of workers' safety and health since 1972, when the first OSH law came into force as provisions under the "Announcement of the Revolutionary Party No. 103 Re: Labour Protection". A series of Ministerial Notifications on various OSH aspects was also issued under this Announcement. Later, the "Labour Protection Act, B.E. 2541 (A.D. 1998)" was promulgated, replacing the above-mentioned Announcement. With a specific chapter "Chapter 8 – Occupational Safety, Health and Environment", this Act provided a better basis for safety and health regulations. A number of Ministerial Regulations related to OSH was also issued under this Labour Protection Act. A remarkable milestone in the development of OSH law in Thailand was the promulgation of "Occupational Safety, Health and Environment Act, B.E. 2554 (A.D. 2011)" (hereafter referred to as "OSH Act"), which was endorsed by the cabinet resolution in December 2010 and became effective since July 16, 2011. From the past decade, there has been significant progress in the development of OSH laws and regulations of the country to ensure the effective enforcement and coverage to workers in various sectors.

Laws and regulations related to OSH under the administration of concerned organizations are summarized below:

4.1 Laws and regulations under the administration of Department of Labour Protection and Welfare, Ministry of Labour

4.1.1 Occupational Safety, Health and Environment Act, B.E.2554 (A.D.2011)

This OSH Act comprises of 8 chapters with the total of 74 sections. This Act apply to all establishments except the government administrations (central, provincial, or local level) and other enterprises in whole or in part as prescribed in the Ministerial Regulation. However, these government administrations shall provide standards for OSH administration and management on its own working unit not lower than standard which regulated in the Act. Generally, it the duty of employers to provide and keep the workplace and employees in safe and hygienic working conditions and environment to prevent occupational accidents/diseases. The main points by chapter are as follows:

Chapter 1: The OSH Act stipulates the duties of employer to provide employee safe and hygienic work conditions and work environment, and employer shall be responsible for the expenditure related to such provision.

Chapter 2: The OSH Act stipulates that establishment provides OSH administration, management and implementation in accordance with OSH standards. In addition, employee shall have duties to comply with such standards.

Chapter 3: The OSH Act stipulates that there shall be the Occupational Safety, Health and Environment committee, comprising of 8 representatives from each party of the government, the employer and the employee as well as 5 OSH experts; totaling 29

persons. The committee is authorized to present opinions to the Minister in the promulgation of ministerial regulations, notifications or regulations for the implementation of the OSH Act, as well as opinions concerning OSH policy, work plans and measures. In addition, the OSH committee is authorized to provide opinions to government agencies related to OSH promotion.

Chapter 4: The OSH Act stipulates that employer shall conduct hazard assessment and study of work environment impact on employee, as well as prepare OSH work plan and employee control and supervisory plan. In addition, employer shall submit the results of hazard assessment and impact study, as well as work plan and employee control and supervisory plan to the Department of Labour Protection and Welfare.

Chapter 5: The OSH Act stipulates that safety inspector is authorized to inspect, record image and sound of work environment concerning OSH issues, as well as to enquire the fact, investigate or request establishment to stop the action that violates the OSH laws, as well as request the establishment to correct, to improve or to conduct in accordance with the OSH laws.

Chapter 6: The OSH Act stipulates that there shall be the Safety, Health and Environment Fund, directed by the OSH Fund Management Committee, comprising of 5 representatives from each party of the government, the employer and the employees as well as; totaling 15 persons. The OSH Fund shall be set up with grant from Thai government and further grants for operating from various sources such as fine/penalty, government subsidy, donation, and the return on investment. The OSH Fund shall serve as funding for OSH operations and activities such as OSH promotion campaigns/projects, OSH research and development, and loans for the OSH improvement of establishments.

Chapter 7: The OSH Act stipulates that there shall be the Institute for the Promotion of Occupational Safety, Health and Environment, responsible for promoting, and supporting the development of measures concerning OSH, as well as conducting OSH research in Thailand.

Chapter 8: The OSH Act stipulates that the employer who violates or fails to comply with the OSH laws shall be penalized with the maximum imprisonment of not more than 1 year or a fine not exceeding 800,000 baths or both.

The transitory provision of the OSH Act stipulates that “During the period where the Ministerial Regulation, Notification or rule for the execution of this Act has not been issued, the Ministerial Regulation issued under Chapter 8 of the provisions of the Labour Protection Act, B.E. 2541 (A.D. 1998) shall apply *mutatis mutandis*”.

Therefore, as of March 2015, the Ministerial Regulations those are still effective under the transitional provision of the OSH Act and a series of new Ministerial Regulations issued under the OSH Act are listed below:

(1) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and work environment in confined space, B.E.2547 (A.D.2004)

(2) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment in relation to ionizing radiation, B.E.2547 (A.D.2004)

(3) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of criteria and method of conducting health check-up of employees and forwarding the results of health check up to labour inspectors, B.E.2547 (A.D.2004)

(4) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment in relation to diving work, B.E.2548 (A.D.2005)

(5) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment, B.E.2549 (A.D.2006)

(6) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment in relation to construction work, B.E.2551 (A.D.2008)

(7) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment in relation to machinery, crane and boiler, B.E.2552 (A.D.2009)

(8) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment (No.2), B.E.2553 (A.D.2010)

(9) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment in relation to fire prevention and control, B.E. 2555 (A.D. 2012)

(10) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard and criteria for training agencies on basic fire fighting, and on fire drills and evacuation, B.E. 2555 (A.D. 2012)

(11) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment in relation to hazardous chemicals, B.E. 2556 (A.D. 2013)

(12) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment in relation to electrical work, B.E. 2558 (A.D. 2015)

(13) Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment in relation to heat, noise, and lighting, B.E. 2559 (A.D. 2016)

With the globalization, the focused issue is the development of OSH to be consistent with the international standards. The current OSH Act and almost all of the above Ministerial Regulations are being reviewed and will be revised as necessary to expand the scope of enforcement and to enhance the effectiveness.

4.1.2 Labour Protection Act, B.E. 2541 (A.D.1998)

The promulgation of the OSH Act resulted in the abrogating of subordinate legislations by default. In addition, certain subordinate laws that are not effective prior to July 16, 2011, are not be able to be enforced in principles. However, a number of OSH related Ministerial Regulations issued under the Labour Protection Act, B.E. 2541 (A.D. 1998), as listed in 4.1.1, (1) – (8), are still effective under the transitory provision of the OSH Act.

Apart from the aforementioned laws, there are other OSH and working environment provisions prescribed under other Acts as follows:

1) State Enterprise Relations Act, B.E. 2543 (A.D. 2000)

- Notification by the State Enterprise Relations Committee on the minimum employment standards of state enterprises, B.E. 2549 (A.D. 2006)

2) Home Worker Protection Act, B.E. 2553 (A.D. 2010)

3) Labour Protection Act, B.E. 2541 (A.D. 1998), amended by (No. 2) B.E. 2551 (A.D. 2008)

- Ministerial Regulations No. 2, B.E. 2541 (A.D. 1998) on the works that may be harmful to the health and safety of employees

- Ministerial Regulations No. 6, B.E. 2541 (A.D. 1998) on the works for which an employer is prohibited from requiring an employee under 18 years of age to perform

- Ministerial Regulations No. 11, B.E. 2541 (A.D. 1998) on protection of maritime transport and logistics worker

- Ministerial Regulations on allowed loading weights, B.E. 2547 (A.D. 2004)

- Ministerial Regulations on protection of agricultural workers, B.E. 2547 (A.D.2004)

- Ministerial Regulations on welfare facilities at workplaces, B.E. 2548 (A.D.2005)

4.2 Laws and regulations related to OSH under the administration of the Social Security Office, Minister of Labour

The aforementioned laws include:

4.2.1 Workmen's Compensation Fund Act, B.E. 2537 (A.D. 1994)

4.2.2 Ministerial Notification by Minister of Labour on diseases classified by nature or working conditions or work-related factors, B.E. 2550 (A.D. 2007)

4.3 Laws and regulations related to OSH administered by other agencies

Those laws are of the following lists:

4.3.1 Factory Act, B.E. 2535 (A.D. 1992) administered by the Ministry of Industry

4.3.2 Hazardous Substances Act, B.E. 2535 (A.D. 1992), amended by (No. 2), B.E. 2544 (A.D. 2001) and (No. 3) B.E. 2551 (A.D. 2008) joint-administered by the Ministry of Industry, Ministry of Public Health, Ministry of Science and Technology, Ministry of Interior, Ministry of Energy, Ministry of Natural Resources and Environment, Ministry of Transport, Ministry of Defense, and Ministry of Agriculture and Cooperatives

4.3.3 Public Health Act, B.E. 2535 (A.D. 1992), amended by (No. 2), B.E. 2550 (A.D. 2007) administered by the Ministry of Public Health

4.3.4 National Environment Conservation Act, B.E. 2535 administered by the Ministry of Natural Resources and Environment

4.3.5 Building Control Act B.E. 2522 (A.D. 1979), amended by (No. 2), B.E. 2535 (A.D. 1992), (No. 3), B.E.2543 (A.D. 2000) and (No. 4), B.E. 2550 (A.D. 2007) administered by the Ministry of Interior

4.3.6 Nuclear Energy for Peace Act, B.E. 2560 (A.D. 2016) (replacing the Atomic Energy for Peace Act, B.E. 2504 (A.D. 1961) and No. 2 B.E. 2508 (A.D. 1965)), administered by the Ministry of Science and Technology

4.3.7 Disaster Prevention and Mitigation Act, B.E. 2550 (A.D. 2007) administered by the Ministry of Interior

4.3.8 Relevant local laws

V. Organizations involve in Occupational Safety, Health and Environment

5.1 Government Agencies

Currently, three main ministries involving in OSH issues in the country are the Ministry of Labour, the Ministry of Public Health and the Ministry of Industry.

5.1.1 Ministry of Labour

The Ministry of Labour of Thailand (MOL) is a governmental organization that plays the important role on labour protection including OSH issues. It has functions and responsibilities in enactment, enforcement and administration of legal issues as well as in the promotion of labour safety, health, and welfare. Laws on OSH and relevant standards have been stipulated and enforced with monitoring and inspection to ensure the required compliances. Meanwhile, the improvement of working conditions and environment has been vigorously promoted to ensure safety and health at the workplace. In addition, recovery and rehabilitation programs have been developed to secure workers from occupational hazards. Under MOL, the responsible agencies for OSH works are the Department of Labour Protection and Welfare (DLPW), the Social Security Office (SSO), and the newly established “Thailand Institute for the Promotion of Occupational Safety, Health and Environment (TOSH)” which is a public organization under the Ministry of Labour.

- **Department of Labour Protection and Welfare**

The Department of Labour Protection and Welfare has been authorized for the administration of OSH policies, implementation of OSH programs, and enforcement of the OSH Acts. Under DLPW, the “Occupational Safety and Health Bureau” is the direct responsible agency designated in accordance with the OSH Act and national practice. The Bureau was established under the reconstruction of the organization and the authority of Department of Labour Protection and Welfare by merging the previous 2 agencies; the Occupational Safety and Health Inspection Division (OSHID) and the National Institute for the Improvement of Working Conditions and Environment (NICE). The chronological development of OSH organizations of the country is described in Chapter I.

OSH Bureau is the main authority to support the mission on OSH administration to make it systematic and effective, and to facilitate OSH inspection and services by its decentralized regional OSH centers. The Bureau also acts as the host agency for the driving and implementation of activities under national agenda on “Decent Safety and Health for Workers” to achieve the ultimate outcomes.

In summary, OSH Bureau has the following authorities and functions:

- 1) Set up and develop OSH standards;
- 2) Monitor and supervise employers, workers, related individuals, juristic persons or relevant agencies to comply with the OSH laws or standards;

- 3) Provide services on authorization, registration and supervision of activities or services prescribed under the OSH laws or standards;
- 4) Develop a system for OSH protection, inspection and control measures;
- 5) Develop an OSH information technology system and network;
- 6) Promote OSH knowledge development as well as researches/studies to identify problems and to develop appropriate measures for further adoption of OSH laws or standards;
- 7) Develop OSH network and promote for participation;
- 8) Coordinate or support the functions of relevant agencies, as been assigned.

OSH inspection and services have been provided through 12 Regional Occupational Safety and Health Centers established in the central and regional areas. In addition, there are 76 Provincial Labour Protection and Welfare Offices, taking care of OSH administration and legal issues at provincial level. In Bangkok Metropolitan Area (BMA), there are together 10 Labour Protection and Welfare Offices, taking care of such works in their responsible areas.

- **Social Security Office**

The Social Security Office (SSO) was established by virtue of the Social Security Act, B.E. 2533 (1990) to manage the Social Security Fund (SSF), with the aim to bring about security and stability of livelihood for Thai citizens. The coverage of SSF is divided into several types: sickness, maternity, disability, death, child allowance, old age and unemployment. Employees in Thailand are entitled to compensation schemes to cover injuries, illness and death both inside and outside of workplace.

In addition to social security contributions, an employer is required to contribute a percentage of its employee's annual remuneration to the Workmen's Compensation Fund (WCF). WCF was established in 1974 to protect workers those are victims of occupational accidents and injuries in the mean of compensation and other benefits. Since April 2002, the the coverage of the Workmen's Compensation Scheme has been extended to enterprises with 1 or more employees throughout the country.

Office of the Workmen's Compensation Fund, an internal unit under the Social Security Office, has roles and responsibilities in various aspects in accordance to the Workmen's Compensation Act, B.E. 2537 (1994). These include the analysis and determination of the contribution rates, management of appeals on contributions and compensation of employees and employers, and other duties including OSH promotion. WCF provides substantial financial support for OSH programs, as Clause 28 of Chapter 3 of the Workmen's Compensation Act allows the use up to 22 %t of the interest earned by the Fund for OSH programs and rehabilitation programs for injured workers. Support for OSH programs includes financing research, seminars and training courses which are carried out by the Government, employers' and workers' organizations and universities. The selection of the OSH programs to be financed has been the responsibility of a sub-committee of the Tripartite Board of the Workmen's Compensation Fund.

- **Thailand Institute for the Promotion of Occupational Safety, Health and Environment (Public Organization)**

By virtue of the OSH Act 2011, the “Thailand Institute for the Promotion of Occupational Safety, Health and Environment (TOSH)” was established as a functional unit for OSH promotion including OSH research activities. This Institute is a public organization under the supervision of the Minister of Labour. Its operations have been in progress and the institute is expected to be in full services in the next couple of years.

TOSH has the following objectives and roles/functions:

- 1) Develop and promote countermeasures to solve OSH problems;
- 2) Facilitate the preparation of standards to promote OSH activities;
- 3) Coordinate or jointly operate with other agencies on OSH promotion, both from public and private sectors;
- 4) Conduct or arrange research programs for OSH promotion;
- 5) Perform any other actions as prescribed by the related law.

Overall, the Ministry of Labour plays the leading role on OSH protection of workers nationwide. OSH standards and inspection system have been stipulated and enforced with monitoring and follow-up to ensure required compliances. Working condition improvement has been vigorously promoted to ensure safety at the workplace. Recovery and rehabilitation programs have been developed to secure workers who faced occupational hazards.

5.1.2 Ministry of Public Health

The Ministry of Public Health (MOPH) is a main governmental organization responsible for all public health issues in the country. It also has roles and functions in occupational health such as the provision of occupational health services in all sectors through its technical unit and health care network. The major technical unit responsible for occupational health activities is the Bureau of Occupational and Environmental Diseases (BOED), currently under the Department of Disease Control (formerly the Division of Occupational Health, Department of Health). BOED main functions include:

- 1) Conduct researches or studies to develop policy, set up standards and guidelines for occupational health services and management;
- 2) Determine and develop occupational health surveillance system for the prevention and control of occupational diseases and work-related diseases;
- 3) Transfer occupational health knowledge and technology;
- 4) Coordinate and support the development of mechanisms and networks for surveillance and prevention of occupational or work-related diseases;
- 5) Develop and transfer knowledge on medical diagnosis and treatment of occupational or work-related diseases;
- 6) Jointly carry out assigned works, and support the relevant agencies.

5.1.3 Ministry of Industry

The Ministry of Industry issues permission for factory setting up and its operation, administers laws on safety in industrial settings, conducts inspection to ensure legal compliance and to renew the permit. The concerned agency for OSH is the Department of Industrial Works (DIW). Through inspection, DIW plays vital roles to ensure that industrial operations are safe for the workers and the environment. The responsible unit for this affair is the Industrial Safety Technology Promotion Division, which is a technical agency with the roles and responsibilities as summarized below:

- 1) Conduct studies/analyses for development of industrial safety programs;
- 2) Establish industrial safety policy, action plans and procedural standards;
- 3) Promote and support the capability development of industrial safety;
- 4) Conduct industrial safety inspection, monitoring and follow-up;
- 5) Coordinate on preventive and control measures for factories processing hazardous substances;
- 6) Monitor and supervise certified agencies involving in implementation of industrial safety activities;
- 7) Develop and publish technical manuals/guidelines on industrial safety, and disseminate to relevant parties for implementation;
- 8) Jointly carry out assigned works and support the relevant agencies.

Through factory inspection, DIW plays vital roles in the implementation of programs to ensure that industrial operation is safe and eco-friendly.

5.2 Other OSH Agencies, Associations, and Organizations

5.2.1 Safety and Health at Work Promotion Association (Thailand)

Safety and Health at Work Promotion Association (Thailand) (SHAWPAT) was established by the Department of Labour in 1986, with the initial purpose to be in charge of organizer of the National Safety Week during that time. Currently, SHAWPAT is serving as an OSH services provider (training in various courses, consulting, working environment measurements, etc.). Its office is located at the Department of Labour Protection and Welfare – Talingchan (old building), Bangkok.

5.2.2 Occupational Health and Safety at Work Association

Occupational Health and Safety at Work Association (OSHWA) was established to promote the advancement of OSH professional as well as to enhance technical cooperation on OSH with various public and private organizations or associations, both locally and internationally. OHSWA is also serving as an OSH provider in various aspects to facilitate the workplaces and industrial communities in order to promote safety, health, and quality of life of workers. OHSWA is located at the Department of Occupational Health and Safety, Faculty of Public Health, Mahidol University, Bangkok.

VI. Occupational Safety and Health Personnel

Occupational safety and health personnel in Thailand could be categorized into the following groups:

6.1 Government OSH Officers

OSH personnel in this group are government officers in several authorities who perform duties as OSH inspectors under the OSH Act 2011. These OSH inspectors shall be qualified by academic background, or experienced and trained in accordance with the criteria announced by the Department of Labour Protection and Welfare. In performing his or her duties, OSH inspector shall be authorized in entering and inspecting the workplace, inquiring the facts or investigating, and shall check or submit the related documents and suggest the preventive safety measures to the Director-General.

Currently, there are over 400 OSH inspectors throughout the country, who are qualified in accordance with the OSH Act 2011. They are labour inspectors at the central and regional offices under DLPW. Comprehensive and technical training programs are organized for them in order to enhance their technical knowledge on OSH, to ensure effective OSH inspection goals for which the officials need to provide advice for appropriate improvement at workplaces. The training course comprises of theory of technical presentation, inspection practices at the workplaces and assessment. Qualified trainees will receive the certificate of training completion. Building up positive OSH attitudes among these inspectors is also essential parts of the training in order to promote sustainable culture of prevention in OSH.

6.2 OSH Personnel at the Workplace

As required by the Ministerial Regulation, Ministry of Labour, on the prescribing of standard for administration and management of occupational safety, health and environment, B.E. 2549 (A.D. 2006), an OSH practitioner (called "Safety Officer") must be appointed at the workplace to perform duties on occupational safety, health and environment. There are currently 5 levels of safety officer, with the total number by each level as follow:

- 1) 346,679 of Safety Officer - Supervisor Level
- 2) 120,181 of Safety Officer - Management Level
- 3) 3,672 of Safety Officer - Technical Level
- 4) 864 of Safety Officer - Advanced Technical Level
- 5) 10,822 of Safety Officer - Professional Level

Therefore, the total number of registered safety officers at all levels is 482,218.
(Data as of May 2018 – OSH Bureau)

Safety officers at different levels have different qualifications and duties. Requirements on the appointment of safety officer(s) by level are based on type of industries and workforce size.

Trainings of safety officers in each level are conducted by registered OSH training institutions with the curriculums those have been approved by the Department of Labour Protection and Welfare. There are almost 100 registered OSH training institutions throughout the country.

In addition, based on type of industries, an establishment having 50 or more employees shall arrange to have a Committee of Occupational Safety, Health and Environment of the establishment to perform duties as prescribed by the above-mentioned Ministerial Regulation.

6.3 OSH Personnel at Academic Institutions, OSH Service Units, and Other Relevant Organizations

OSH personnel in this group includes specialists, researchers, or technicians (such as industrial hygienists, ergonomists, etc.) as well as medical personnel (occupational physicians, occupational health nurses), and registered individuals to provide OSH services to the workplaces.

Currently, there are 33 academic institutions (both public and private) offering degree programs in the field of OSH. There are total of 36 undergraduate/postgraduate programs that the curriculums met the requirements under the above-mentioned Ministerial Regulation so that a person who graduates from any of these programs could serve as a certified safety officer – professional level.

XII. Occupational Safety, Health and Environment Projects, Activities and Events

Currently, a large variety of OSH projects, campaigns or activities are ongoing under the direct responsibility of the Department of Labour Protection and Welfare, Ministry of Labour. Selected projects, activities and events in the recent fiscal years are summarized below:

7.1 Ratification of the ILO Convention No. 187 “Promotional Framework for Occupational Safety and Health, 2006”

On 23 March 2016, the Ambassador and Deputy Permanent Representative of Thailand to the United Nations Office and other International Organizations in Geneva, accompanied the Permanent Secretary of Ministry of Labour to deposit the instrument of ratification of International Labour Organization (ILO) Convention No. 187 on the Promotional Framework for Occupational Safety and Health, 2006 to the Director-General of ILO, on behalf of the Royal Thai Government. The ratification reassures Thailand’s commitment to improve working and living conditions for workers in compliance with international labour standards. This is the 16th ILO Convention ratified by Thailand, which has already entered into force since 23 March 2017.

The Convention No. 187 is one of the ILO’s core instruments in safety and health at workplace. The member states that ratify this Convention are obliged to formulate a policy and issue supporting domestic laws and regulations to ensure occupational safety and health and to effective implementation. The promotion of occupational safety and health is part of the ILO’s agenda of decent work for all, in line with the ILO’s Constitution which aims at protecting workers and preventing illness, injury and death at workplace. The importance of decent work is also highlighted in Goal 8 of the Sustainable Development Goals (SDGs), which seeks to promote inclusive and sustainable economic growth, employment and decent work for all.

7.2 “Safety Thailand” Project

In supporting of the ILO Convention No. 187 ratification and to be a part of the National Campaign “Startup Thailand” which was launched by the current Government of Thailand, the Ministry of Labour proposed a National Project on Safety and Health at Work to be implemented under the cooperation of relevant authorities. Hence, the so-called “Safety Thailand” project has initially been established by the agreement of the following 6 Ministries:

- Ministry of Agriculture and Cooperatives
- Ministry of Industry
- Ministry of Interior
- Minister of Labour
- Ministry of Public Health
- Ministry of Transport

The Memorandum of Understanding was officially signed by the Ministers of the above 6 Ministries. This National Project aims to integrate collaboration to improve/strengthen the performance on Occupational Safety and Health (OSH) of the country, leading to the reduction of work-related accidents and injuries. In overall, this will eventually result in the better quality of life of the whole population with sustainability.

The implementation of this Project divided into two phases:

1. Short-term Action

All 6 Ministries will enhance the cooperation among each other to integrate their work plans and activities within the framework of these 3 aspects: A) Safety in Construction Work, B) Fire Safety in the Workplaces, and C) Chemical Safety. Each aspect will be performed in 3 dimensions.

- Promotional dimension (build-up recognition and awareness)
- Regulatory dimension (strengthen enforcement)
- Participatory dimension (create working network and public involvement)

2. Long-term Action

National strategies for the administration of Occupational Safety and Health shall be developed under the close collaboration among the above-mentioned Ministries, with the ultimate goal to achieve sustainable culture of prevention on safety and health.

Subsequently, Safety Thailand project has expanded its network of operations with other 4 ministries and 4 organizations:

- Ministry of Education
- Ministry of Natural Resources and Environment
- Ministry of Science and Technology
- Ministry of Tourism and Sports
- Industrial Estate Authority of Thailand
- The Federation of Thai Industries
- The Thai Chamber of Commerce
- The Engineering Institute of Thailand

As a result, it became the network of 10 ministries + 4 organizations. Several committee meetings were held with the representatives of the Parties to discuss and contribute to driving operation into the new era of Thailand 4.0.

7.3 World Day on Safety and Health at Work

The International Labour Organization (ILO) declared April 28th of each year as the World Day for Safety and Health at Work, which has been observed since 2003. The main objective of this celebration is to promote the prevention of occupational accidents and diseases globally that will contribute to the development of sustainable safety and health culture.

Hence, World Day for Safety and Health at Work is an important day to all workers. It is the day for awareness-raising campaign that intended to focus international attention on emerging trends in the field of occupational safety and health, on the magnitude of problems worldwide, and on how promoting and creating a safety and health culture can help reduce the number of work-related deaths and injuries. For Thailand, the Department of Labour Protection and Welfare has organized the event to reflect the government's determination and commitment to safeguard our workers' well-being and enhance their productive capacity, either in formal or informal sectors.

In 2018, a special event was organized at the Grand Conference Hall of the Occupational Safety and Health Bureau, Bangkok. The main objective is to raise awareness on Safety and Health at Work among the targeted individuals particularly the new generations those are entering the world of work. Approximately 200 representatives of the workers, employers, students, government agencies, and other relevant organizations participated in this event.

7.4 National Safety at Work Memorial Day

National Safety at Work Memorial Day has been observed in Thailand for over two decades. It is an important day to recall the worst industrial fire accident that occurred on May 10, 1993 at the Kader Toy Factory in Nakhon Pathom Province. This fire tragedy resulted in 188 fatalities and more than 400 severe injuries.

The loss from this fire accident brought about a great deal of interest and recognition in the importance of safety at work. The cabinet resolution on August 26, 1997 then declared May 10 of every year to be the National Safety at Work Memorial Day. The purpose is to ensure that government agencies, private sector, employers, employees and the general public are aware of the consequences from the occupational accident and injury, and to build-up awareness among employers, employees and all working peoples.

In 2018, the Department of Labour Protection and Welfare organized an event at the Occupational Safety and Health Bureau, Bangkok. Activities include the religious ceremony to consign merit to workers who lost their lives in workplace accidents, seminar, exhibition, etc. Approximately 400 representatives of the workers, employers, students, government agencies, and other relevant organizations participated in this event.

7.5 National Safety Week

In December 1985, the cabinet resolution met an agreement to establish a National Safety Week Organizing Committee, which is a committee at national level. National Safety Week has been considered a center of technical OSH information. It is an important event for OSH seminars, exchange of OSH information, promotion of OSH campaigns and activities to raise OSH awareness among workers, employers, and relevant parties. The first National safety week was organized in June 1986 featuring OSH seminars and nationwide OSH campaigns. Since then, the National Safety Week has been organized annually.

Since 2017, the Thailand Institute for the Promotion of Occupational Safety and Health (TOSH) – a public organization under the Minister of Labour, has been assigned to be the main organizer of such the event. The title “National Safety Week” has also been changed to “Thailand Safety@Work” since then. For 2018, the event was held between June 28–30 at the Bangkok International Trade & Exhibition Centre (BITEC), under the theme “Culture of Prevention for Safety Thailand”. It is estimated that there were over 10,000 visitors to this event each year.

7.6 Contest on Workplaces of Excellence in OSH

The first contest was launched in 1986, as an important part of the National Safety Week event. For the past several years, such the contest and presenting of awards have been organized separately with the following objectives:

- To promote better standards and system of OSH management among workplaces,
- To encourage and convince the workplaces to recognize the important of OSH program for the reduction of occupational accidents and injuries and for organization’s image and reputations.

In 2018, the awarding ceremony was held in conjunction with the “Thailand Labour Management Excellence Awards” on August 23 at the Impact Convention – Muang Thong Thani, Nonthaburi. Total of 187 companies achieved their milestones in OSH management and have been recognized as the “Workplaces of Excellence in OSH” for this year.

7.7 ASEAN-OSHNET Awards

The ASEAN Occupational Safety and Health Network (ASEAN-OSHNET), in 2013, started to develop the framework for the ASEAN-OSHNET Awards. It has a vision that the Awards would cultivate better awareness and greater involvement of business leaders in achieving the mindset that all work injuries and ill health are preventable in ASEAN Member States. The Awards will also significantly raise the profile of OSH in ASEAN and inspire further progress on OSH developments for the region, as well as promote cooperation and solidarity among companies in ASEAN as models of OSH best practices.

Initially, the ASEAN-OSNNET awarding ceremony is held biennially, with the 1st in 2016 and the 2nd in 2018. There are 2 categories of Awards:

a) **ASEAN-OSHNET Excellence Awards** for companies with good OSH management systems and performances. For 2018, the award winner from Thailand is Thai Stanley Electric Public Company Limited.

b) **ASEAN-OSHNET Best Practice Awards** for Small and Medium Enterprises (SMEs) with good OSH practices. For 2018, the award winner from Thailand is IRPC Public Company Limited (IRPC Ayutthaya Depot).

The awarding ceremony for 2018 was held just after the ASEAN-OSHNET Coordinating Board Meeting in Cambodia. Representatives of both companies from Thailand joined the ceremony to receive the awards presented by the Minister of Labour and Vocational Training of Cambodia and the ASEAN Secretary-General.

7.8 ASEAN-OSHNET Scorecard Workshop

ASEAN-OSHNET Scorecard has been developed to be the systematic framework in collecting and analyzing OSH statistics and information across the ASEAN Member States (AMS). The proposed OSH Scorecard was adapted from various references particularly the ILO Convention No. 187. An analysis of the aggregated ASEAN-OSHNET Scorecard can help determine the progress of OSH in the region. The objectives of the Scorecard are hence to:

- a) Provide an overview of developments in OSH situations and performance;
- b) Enable benchmarking within the ASEAN region;
- c) Identify gaps within the current framework of the AMS; and
- d) Facilitate cooperation across AMS based on the different areas of expertise.

Thailand, as the program area coordinator for information, hosted the ASEAN-OSHNET Workshop on OSH Scorecard and Information System in Bangkok, from September 27–28, 2017. The event is an activity under the ASEAN-OSHNET Plan of Action for 2016-2020, with the main objective to improve the ASEAN-OSHNET Scorecard System. Representatives from 9 member states: Cambodia, Indonesia, Lao PDR, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand, and Vietnam participated in this Workshop. There were also representatives from the ASEAN Secretariat (ASEC), the ILO and the Korea Health and Safety Authority (KOSHA).

The revised ASEAN-OSHNET Scorecard consists of 80 indicators under 6 topics, notably:

- Topic I : National OSH Policy and Strategy
- Topic II : National OSH Programme
- Topic III : National OSH System
 - III (A): OSH Inspection
 - III (B): OSH Training and Services
 - III (C): OSH Research and Information
 - III (D): OSH Promotion
 - III (E): OSH Partners
- Topic IV : Occupational Accidents
- Topic V : Occupational and Work-related Illnesses
- Topic VI : International Standards/Collaborations and Others

The web-based system of ASEAN-OSHNET Scorecard is accessible by AMS for regular update via ASEAN-OSHNET website (www.asean-osh.net).

7.9 ASEAN Labour Ministers Meeting Special Session on OSH

A Special Session of ASEAN Labour Ministers on Occupational Safety and Health was organized in conjunction with the XXI World Congress on Safety and Health at Work 2017 in Singapore, on September 3, 2017.

The Labour Ministers from all AMS including Thailand reaffirmed their commitment to improve occupational safety and health for the region's workers, with the signing of an ASEAN Statement on Improving OSH for Sustainable Economic Growth. The Statement captured the ASEAN Member States' intent to raise OSH standards through reviewing safety regulation, building OSH capabilities, and deepening collaboration, among others. Thus, the signing of the Statement clearly indicates that all ASEAN Labour Ministers commit to seriously improve OSH at the workplace. It is also a reflection of ASEAN Member States' understanding and commitment to decent work which is pivotal in sustaining long-term economic growth.

7.10 Safety at Work Knowledge Development Center and Exhibition

Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn's gracious preamble wrote "The establishment of safety and health measures at workplace to prevent injuries and disabilities amongst workers" was given to the Minister and executives of the Ministry of Labour during the opening ceremony of the Northeastern Region Worker Rehabilitation Center in Khonkaen province on the December 1, 2014.

In response to her graciousness in caring for workers' safety and health, the Department of Labour Protection and Welfare therefore established the "Safety at Work Knowledge Development Center and Exhibition, in celebrations on the occasion of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn's 60th Birthday Anniversary". The Center has been in service since January 2017, serving 500-1,000 visitors per month. Target visitors are all workers, employers, students and relevant government officers, with the objective to build-up safety awareness among them.

Currently, the Center consists of 11 display sections for different topics, including chemical hazards, PPE, color coding, confined spaces, hazard communication, electrical safety, machinery safety, welding safety, manual material handling, working at height, unsafe acts and conditions. However, in this beginning phase, the Center still have a lot of limitations, particularly in terms of display models and presentation technology as well as the shortage of qualified instructors.

7.11 Development of e-Learning System on OSH

The Department of Labour Protection and Welfare has launched the "Project for Capacity Building on OSH via e-Learning" as a new strategy to transfer technical knowledge and information to OSH personnel, particularly OSH inspectors and safety officers. This Project received financial support from the Workmen's Compensation Fund

and the web-based e-Learning system “e-OSH” was developed by Sukhothai Open University. It is accessible at www.e-osh.net.

Currently, this e-OSH system consists of 3 learning modules:

- Module 1 - Occupational Safety and Health Management
- Module 2 - Safety Technology
- Module 3 - Health and Industrial Hygiene

Each module contains 15 subjects with pre- and post-tests. It is designed for self-learning at home or at work. Multimedia such as videos, information sheets, examples, and tools like webboard and discussion via Facebook are also included in the system. Approximately, a participant should take 1-2 months to complete each module. Successful participant who passes all 3 modules will receive a certificate of achievement from the Department of Labour Protection and Welfare.

Since e-OSH was introduced in May 2017, there have been cumulatively over 250 registered participants.

XIII. International Collaboration on Occupational Safety, Health and Environment

In recent years, Thailand has revitalized the existing international collaboration and established new connections with neighboring countries in the region for the development of OSH administration and performance, as summarized below:

8.1 International Labour Organization (ILO)

Thailand has been an active member of the International Labour Organization (ILO) since its establishment in 1919. Hence, the country has an obligation to protect workers in various aspects including Occupational Safety and Health. In 1959, the ILO established the International Occupational Safety and Health Information Center (CIS) to serve as a center for management and dissemination of OSH information. ILO-CIS also promotes cooperation and develops a network of information exchange (CIS Network) between its member countries. In each member country, the CIS National Center and the CIS Collaborating Center will be assigned as focal points for OSH information of that country.

In 1983, the National Institute for the Improvement of Working Conditions and Environment (currently the Occupational Safety and Health Bureau - Department of Labour Protection and Welfare) was approved by the ILO to serve as the CIS National Center for Thailand. Later in 1995, the Division of Occupational Health - Department of Health (currently the Bureau of Occupational and Environmental Diseases – Department of Disease Control, Ministry of Public Health) was appointed as a CIS Collaborating Center for Thailand.

Further, Thailand also aims to cooperate with the ILO on the development of OSH in line with international standards particularly by ratification to the relevant ILO conventions. In 2016, Thailand ratified the ILO Convention No. 187 on the Promotional Framework for Occupational Safety and Health, 2006, which has already been in force for the country.

8.2 ASEAN Occupational Safety and Health Network (ASEAN-OSHNET)

ASEAN Occupational Safety and Health Network (ASEAN-OSHNET) was officially formed in 2000 through a memorandum of understanding among the ASEAN Member States. All 10 ASEAN member states (Brunei, Cambodia, Indonesia, Laos, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand and Vietnam) currently in the network (+ China, Japan, and Korea as external collaborators). The objectives of ASEAN-OSHNET are to strengthen the cooperation and solidarity among national OSH institutions of ASEAN member states; to develop capacities of national OSH institutions in OSH promotion, training and research; to promote the exchanges of OSH information; and to harmonize OSH standards and guidelines in the region.

In term of administration, ASEAN-OSHNET Coordinating Board comprising of delegates from all ASEAN member states meet once a year to coordinate the programs under the ASEAN-OSHNET Plan of Actions and decides the policy direction and facilitate the approved programs.

For 2018, the ASEAN-OSHNET Coordinating Board Meeting together with the ASEAN-OSHNET Conference and ASEAN-OSHNET Awarding Ceremony were held in Cambodia, during April 2-4, 2018.

8.3 Thailand-Singapore Civil Service Exchange Programme (CSEP)

The Government of Thailand and the Government of Singapore have had strong technical collaboration under the Civil Service Exchange Program (CSEP) since its inception in 1998. Then, CSEP has been a key bilateral mechanism in promoting friendship and enhancing cooperation between the civil service agencies of Thailand and Singapore. Currently, CSEP consists of 13 areas of collaboration, classified by responsible ministries in both countries. For the area of labour, it is a paired collaboration between the Ministry of Labour of Thailand and the Ministry of Manpower of Singapore. Both organizations are also actively involved in the development of Occupational Safety and Health under the ASEAN Occupational Safety and Health Network (ASEAN-OSHNET).

Hence, a project for mutual exchange on OSH under the CSEP was proposed for the years 2016-2017. This project aims to strengthen collaboration with a focus on the participation in the OSH promotional activities of each side. Under this framework, Thailand supported and sent a group of executives and officers to participate in the XXI World Congress on Safety and Health at Work 2017 hosted by Singapore between September 3-6, 2017 at the Marina Bay Sands Expo and Convention Center, Singapore. It is the first time that this global platform has been held in ASEAN. At this event, Thailand also co-hosted the Symposium on Occupational Safety and Health in Agriculture and sent experts, specialists and staff to facilitate the technical presentation and discussion in this session.

8.4 Technical Cooperation with KOSHA - Korea

The Department of Labour Protection and Welfare (DLPW), Thailand and the Korea Occupational Safety and Health Agency (KOSHA), in 2013, met an agreement to enter into an Arrangement on the Technical Cooperation in Occupational Safety and Health. The main purpose of this arrangement is to support enhancing capability of the Occupational Safety and Health of Thailand and contribute to the promotion of safety and health of workers at the workplaces in both countries by establishing a cooperative relationship between KOSHA and DLPW in the field of OSH. The scope of this cooperation includes the exchange of experts for training and education, seminar/workshop, consultancy, or for research program on the topics of mutual interest, and the exchange of technical information and materials, etc. Both organizations have continued to cultivate and nurture the relationship, and strengthen collaboration for mutual benefit.

8.5 Technical Cooperation with SAWS, P.R. China

On September 1st, 2016, the Director-General of the Department of Labour Protection and Welfare (DLPW), along with delegation from Thailand paid a courtesy call on the Vice Minister of the State Administration of Work Safety (SAWS) at the SAWS Headquarter in Beijing, P.R. China. The discussion between both sides focused on the development Occupational Safety and Health as well as the current policies and framework for technical collaboration of the two countries. The expansion of network and collaboration in the field of OSH between China and other countries, especially in ASEAN, has been highlighted in order to support economic growth along the China's concept of building "Silk Road – Economic Belt". Hence, the establishment of bilateral cooperation in OSH with Thailand will contribute to the strengthening of OSH performance of the country and improve the partnership between China and the ASEAN region as well.

The Memorandum of Understanding for Technical Cooperation in Occupational Safety and Health between the two agencies was signed at this event. The purpose of this MOU is to deepen mutual understanding through communication and collaboration and to cooperate in solving challenges in the field of OSH faced by both countries, in improving work conditions, in reducing work injuries and occupational diseases and in protecting the safety and health of workers.

IX. Editorial Staff

Editors

Dr. Wisanti Laohaudomchok

Labour Specialist – Senior Professional Level
Technical and International Affairs – OSH Strategy Group
Occupational Safety and Health Bureau

Ms. Chamaiporn Tepanual

Labour Specialist – Professional Level
Technical and International Affairs – OSH Strategy Group
Occupational Safety and Health Bureau

Translator

Dr. Wisanti Laohaudomchok

Labour Specialist – Senior Professional Level
Technical and International Affairs – OSH Strategy Group
Occupational Safety and Health Bureau

For Additional Information:

Occupational Safety and Health Bureau

Department of Labour Protection and Welfare
18 Boromrajchonnee Rd., Talingchan
Bangkok 10170 THAILAND
Phone: +66 2448 8338
Fax: +66 2448 9164
E-mail: osh.bureau@labour.mail.go.th
Website: www.oshthai.org

